

OSNOVNI SUD U PODGORICI
K.br.07/1077
Dana 07.10.2009. godine

ADV. NIKOLA MARTINOVIC
Primljeno: 27.10.09
Rok: 27.10.09
Datum: _____
Napomena: _____

U IME NARODA

OSNOVNI SUD U PODGORICI, kao prvostepeni, krivični, po sudiji Zoranu Šćepanoviću - kao sudiji pojedincu, uz učešće Tamare Dragičević - kao zapisničara, u krivičnom predmetu okrivljenog Komnenić Petra, zbog krivičnog djela kleveta iz čl.196 st.3 u vezi st.2 i 1 Krivičnog zakonika, rješavajući po privatnoj tužbi privatnog tužioca Ivica Stankovića, podnijetoj Osnovnom sudu u Podgorici posredstvom punomoćnika-adv. Vesne R. Gačević-Rogova dana 14.08.2007 godine (činjenično precizirano od strane punomoćnika privatnog tužioca-prije davanja završne riječi), nakon održanog glavnog pretresa (koji je u određenim fazama bio javan, a u određenim fazama je bila isključena javnost) - zaključenog dana 06.10.2009. godine (održanog u prisustvu punomoćnika privatnog tužioca-adv. Vesne R. Gačević-Rogova, te u prisustvu okrivljenog Komnenić Petra i njegovog branioca-adv. Nikole Martinovića-koji je bio prisutan na završnom glavnom pretresu), izrekao je dana 07.10.2009. godine i istog dana javno objavio

PRESUDU

OKRIVLJENI KOMNENIĆ PETAR (JMBG: 2203876213004), od oca Vladimira i majke Vesne, rođen 22.03.1976 godine u Nikšiću, završio srednju školu i fakultet u Beogradu, novinar, oženjen, otac jednog djeteta, sa prebivalištem u Podgorici-ul.Djoka Miraševića M3, stan br.45, zaposlen u redakciji TV "Vijesti", srednjeg imovnog stanja.

Kriv je

Zato što je :

U Crnogorskom nezavisnom nedjeljniku «Monitor» br. 865 od petka 18.maja 2007. godine, na strani 22. kao autor napisao i objavio tekst pod naslovom: «SUDIJE POD PRISMOTROM» i između ostalog naveo: »Veselin Veljović je poslanicima u skupštinskom odboru za bezbjednost i odbranu pomenuo predsjednika podgoričkog Višeg suda Ivicu Stankovića u kontekstu zamačljenih optužbi da pojedinci sa visokih položaja ometaju i blokiraju istrage... zbog tih sumnji protiv sudije Ivica Stankovića krajem 2005. godine su bile određene mjere tajnog nadzora, koje podrazumijevaju praćenje, prisluškivanje i kontrolu bankovnih računa, a inicirala ih je lično Stojanka Radović, specijalna tužiteljica. Mjere tajnog nadzora, bile su izrečene na rok od dva mjeseca. U tom periodu STANKOVIĆ i Mandić bili su pod stalnom policijskom prismotrom. Nakon što je nalog istekao priča je nekako procurila i sudije su saznale da su bili predmet tajne obrade. Odlučili su da ne sjede skrštenih ruku... Stanković i Mandić su, zatražili da im se ti predmeti dostave. Tada su nastale komplikacije... Nepoznato je i šta se dogodilo sa materijalom koji je policija prikupljala dva mjeseca, koliko su STANKOVIĆ i Mandić bili pod prismotrom... Optužnica u slučaju ubistva policijskog inspektora Slavoljuba Šćekića, otkrila je i sumnje tužilaštva u rad predsjednika Višeg suda IVICE STANKOVIĆA. U Optužnici se tvrdi da je Viši sud, mimo zakona, omogućio Ljubu Bigoviću, Saši Boreti i Ljubu Vujadinoviću da tokom ljeta 2005. u Spuskom zatvoru posjećuju zatvorenika Vuka Vulevića. Vulević i njegovi «gosti» sada su obuhvaćeni istom Optužnicom za zločinačko udruživanje i u toku im je suđenje za Šćekićevo ubistvo... STANKOVIĆ se, u pojedinim policijskim i tužilačkim krugovima sumnjiči i da ne poštuje proceduru nasumične dodjele krivičnih predmeta, te da je kao predsjednik Višeg suda, preko pisarnice, izdejtstvovao da neki važni slučajevi dođu u ruke sudija Višeg suda koje je on svojom voljom odredio... Predsjednik Višeg suda IVICA STANKOVIĆ dugo vremena nije ulazio u sudnicu. Nakon godina pauze sada predsjedava sudskim vijećem u osjetljivom predmetu Orlov let, u kome je grupa Albanaca osumnjičena za terorističko udruživanje. Interesantna situacija-među pravnim zastupnicima optuženih, koji instistiraju da su bili žrtve policijske brutalnosti, su i Novak Ražnatović i Hamid Ganjola -

1

koji su mu nekad bili za petama. Stara lica, nove uloge.», te je na taj način, u odnosu na privatnog tužioca Ivicu Stankovića-predsjednika Višeg suda u Podgorici, iznio neistine koje su mogle dovesti do teških posljedica za oštećenog-privatnog tužioca.

- čime je izvršio krivično djelo kleveta iz čl.196 st.3 u vezi st.2 i 1 Krivičnog zakonika

Pa ga Sud primjenom naprijed navedenih zakonskih propisa i propisa iz čl. 2,3,4,5,13,15,32,33,34,39,42,45 i 46 st.1 tač.7 Krivičnog zakonika, te primjenom čl. 199,200 201 i 364. Zakonika o krivičnom postupku,

OSUDJUJE

Na NOVČANU KAZNU u iznosu od 3.000,00 (tri hiljade) €, koji iznos je okrivljeni dužan platiti ovom Sudu u roku od 3 (tri) mjeseca po pravosnažnosti presude, a koja novčana kazna će se u slučaju neplaćanja u prednje naznačenom roku zamijeniti kaznom zatvora, tako što će se za svakih započelih dvadeset pet eura novčane kazne odrediti jedan dan kazne zatvora.

Dužan je okrivljeni da na ime troškova krivičnog postupka isplati ovom Sudu iznos od 50,00 €, u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Sud će posebnim Rješenjem odlučiti o eventualnom preciziranom zahtjevu privatnog tužioca da mu se naknade troškovi krivičnog postupka-za slučaj da takav zahtjev bude podnjet, budući da je u predmetnoj privatnoj tužbi samo naznačeno da se od Suda traži da obaveže okrivljenog na plaćanje troškova krivičnog postupka.

Na osnovu čl.203, zatim čl.77 u vezi čl.66,67 i 68 Krivičnog zakonika, prema okrivljenom Komnenić Petru izričese:

MJERA BEZBJEDNOSTI

O trošku okrivljenog Komnenić Petra izvršiće se javno objavljivanje izreke ove presude u Crnogorskom nedjeljniku "Monitor", a što će se objaviti najkasnije u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.

Obrazloženje

Privatnom tužbom privatnog tužioca Ivica Stankovića podnijetoj Osnovnom sudu u Podgorici posredstvom punomoćnika-adv. Vesne R. Gačević-Rogova dana 14.08.2007 godine stavljeno je na teret okrivljenom Komnenić Petru izvršenje krivičnog djela kleveta iz čl.196 st.3 u vezi st.2 i 1 Krivičnog zakonika.

Punomoćnik privatnog tužioca je prije davanja završne riječi precizirala činjenični opis djela iz dispozitiva predmetne privatne tužbe, na način što je iz četvrtog reda odozdo prve stranice privatne tužbe izostavila riječi "pronoseći i saopštavajući tuđe mišljenje", pa je pri tako preciziranoj privatnoj tužbi punomoćnik privatnog tužioca ostala do kraja glavnog pretresa, predlažući Sudu u završnoj riječi da okrivljenog za predmetno krivično djelo oglasi krivim-sa svih onih razloga koje je punomoćnik privatnog tužioca iznijela u svojoj završnoj riječi.

Okrivljeni Komnenić Petar je u svojoj odbrani iznijetoj na glavnom pretresu-na Zapisniku K.br.07/1077 od 29.02.2008 godine, naveo: da je on u svojstvu novinara lista "Monitor" napisao sam inkriminirani tekst, a jedini motiv za pisanje tog teksta je bio javni interes, tj. nezakonito provođenje mjera tajnog nadzora u odnosu na Ivicu Stankovića i Radovana Mandlića, sudije Višeg suda u Podgorici; da što se tiče navoda inkriminisanog teksta koji se odnosi na sudiju Višeg suda u Podgorici

Ivice Stankovića u kontekstu pominjanja njegovog imena od strane Veljović Veselina,ističe da je u "Vijestima" takođe objavljen gotovo istovjetan tekst i poznato mu je da se i protiv novinara tog lista vodi postupak;da je međutim opštepoznata činjenica da Veljović Veselin nikada nije demantovao svoje navode u vezi sudije Ivice Stankovića,iznijete na sjednici Skupštinskog odbora za bezbjednost,a koja je bila zatvorena za javnost;da on - okrivljeni želi da zadrži u tajnosti svoje izvore informisanja-kako u odnosu na nezakonito provođenje mjera tajnog nadzora,tako i izvore informisanja koji se odnose na prednje naznačenu sjednicu Skupštinskog odbora za bezbjednost,a koje izvore ne želi da saopštava , a ovo s pozivom na odredbe Zakona o javnom informisanju;da što se tiče navoda u istom tekstu,a koji se odnose na postupanje sudije Ivice Stankovića u svom radu,dodjeli predmeta,te podatke je dobio od izvora čiji identitet takođe želi da zaštiti,a radi se o nezvaničnom izvoru,a što se tiče navoda iznijetih u tekstu koji se odnose na to da je Viši sud omogućio Ljubu Bigoviću,Saši Boreti i Ljubu Vujadinoviću posjetu zatvorenika Vuka Vulevića u Spuškom zatvoru,te informacije je saznao prateći suđenje pred Višim sudom u Podgorici,za ubistvo policijskog inspektora Slavoljuba Šekića,kada je specijalni tužilac Stojanka Radović na suđenju iznijela sumnje da je Viši sud omogućio posjete pritvoreniku Vuku Vuleviću,o čemu je pisao u inkriminisanom tekstu;da što se tiče navoda koji se odnose na okolnosti da Ivice Stanković dugo vremena nije sudio,te informacije je takođe dobio od nezvaničnih izvora čiji identitet takođe ne želi da otkrije;da ni njegova,ni namjera lista "Monitor" nije bila da na bilo koji način ugrozi čast i ugled ni Ivice Stankovića ni drugih pomenutih lica,već da se provjere navodi prvenstveno oko određivanja i sprovođenja mjera tajnog nadzora,pa je upravo iz tog razloga iznio sve nezvanične informacije kako bi se osvijetlili motivi zašto tužilaštvo preduzima nezakonite mjere tajnog nadzora;da je prije objavljivanja inkriminisanog teksta pokušao na sve moguće načine da stupi u kontakt sa Ivicom Stankovićem,u čemu nije uspio;da je sa Radovanom Mandićem uspio da stupi u kontakt,pa je u inkriminisanom tekstu objavljena njegova izjava;da je sa Hamidom Ganjolom neposredno stupio u kontakt i razgovarao,međutim on nije želio da se njegovo mišljenje objavi;da je Novaku Ražnatoviću ostavio poruku u kancelariji,međutim ni on nije želio sa njim-okrivljenim da komunicira iako mu je bilo poznato što su njegovi motivi za susret ili razgovor;da nije uspio da stupi u kontakt ni sa Stojankom Radović iako joj je ostavio poruku u kancelariji da želi sa njom da razgovara povodom informacija o određivanju mjera tajnog nadzora,međutim ona mu nije odgovorila;da je činjenica da sa Veselinom Veljovićem nije ni pokušao da stupi u kontakt,a ovo iz razloga što je Veselin Veljović više puta u medijima iznio svoj stav da ne želi u javnost da komentariše svoje navode iznijete na zatvorenoj sjednici Skupštinskog odbora,a takođe je on-okrivljeni procijenio da je u konkretnom slučaju najmanje odgovorna policija za određivanje mjera tajnog nadzora,budući da policija samo sprovodi te mjere,a ne odlučuje o njihovom određivanju;da je novinarsko samoregulatorno tijelo ispitalo okolnosti objavljivanja inkriminisanog teksta,te nakon toga reagovanje sudije Ivice Stankovića,Hamida Ganjole,Novaka Ražnatovića i Radovana Mandića i odlučilo da je inkriminisan tekst apsolutno u skladu sa novinarskim kodeksom,Zakonom o medijima i Zakonom o javnom informisanju.

Prilikom saslušanja na glavnom pretresu-na Zapisniku K.br.1077/07 od 02.09.2009 godine,okrivljeni Komnenić Petar je odbranu iznio kao na prednje naznačenom zapisniku,te izričito naveo:da je on prilikom saslušanja na prednje naznačenom zapisniku iznio sve što je imao da kaže u svojoj odbrani,te istovremeno naznačio koji je bio njegov motiv za pisanje navedenog teksta,pa kako u međuvremenu nije došlo do promjene bilo kojih okolnosti,to ne vidi razlog zbog kojeg bi odbranu iznosio na drugačiji način.

Na pitanje punomoćnika privatnog tužioca , okrivljeni je naveo:da je on za pisanje predmetnog teksta koristio više izvora,da su dva anonimna ,a treći je zvaničan,a kada kaže da je treći zvaničan misli na Radovana Mandića;da su navodnu izjavu gospodina Veljovića na sjednici odbora za bezbjednost i odbranu,prije njega-okrivljenog objavili i drugi mediji,tako da on nije taj tekst inicijalno objavio;da je izvjesne podatke u objavljenom tekstu saopštio imajući u vidu zvaničnu Optužnicu Vrhovnog državnog tužioca-Odjeljenja za suzbijanje organizovanog kriminala.

Branilac okrivljenog je u svojoj završnoj riječi predložio Sudu da okrivljenog oslobodi, a ovo iz razloga što smatra da je tokom postupka dokazano da nema kod njegovog branjenika odgovornosti predviđene Krivičnim zakonikom za krivično djelo klevete, sa svih onih razloga koje je branilac okrivljenog iznio u svojoj završnoj riječi.

Okrivljeni je u svojoj završnoj riječi naveo: da bi on na kraju želio da kaže da je u uvjerenju da je on na uvjerljiv način ostavio utisak kod Suda, tj. njegovo je profesionalno ubjedenje da su okolnosti i činjenice koje je u ovom, sada već inkriminisanom tekstu, iznio apsolutno tačne; da se pred Sudom pojavio i potvrdio njegove navode čovjek kojega je koristio kao izvor prilikom pisanja inkriminisanog teksta, a koji je u to vrijeme bio aktivni sudija Višeg suda u Podgorici, tako da u njegove navode nije imao razloga da sumnja, a tim prije što je njegov novinarski doživljaj da je izjava tog njegovog sagovornika bila tačna i prepiska između nekadašnjeg sudije Hamida Ganjole i specijalne tužiteljke za organizovani kriminal Stojanke Radović iz koje se jasno vidi da je jedan predmet iz Višeg suda nestao, što se apsolutno poklapa sa svjedočenjem njegovog zvaničnog izvora i što u isto vrijeme ozbiljno dovodi u pitanje iskaz svjedoka Hamida Ganjole, koji se danas koliko je on-okrivljeni vidio nije baš suprostavio svjedočenju Radovana Mandića; da misli da je on-okrivljeni tokom postupka osporio i ostale navode predmetne privatne tužbe, s tim što želi još jednom da napomene da njegova namjera nije bila da ugrozi bilo čiji profesionalni dignitet, već da ukaže na moguće nezakonito činjenje i praksu od strane pojedinaca i institucija; da na osnovu svega navedenog očekuje od Suda da ga oslobodi.

Sud je na glavnom pretresu, u dokaznom postupku, proveo dokaze koji s l i j e d e:

- saslušao svjedoka Veselina Veljovića;
- pročitao dopis Skupštine Crne Gore, Odbora za bezbjednost i odbranu SU-SK br.04-809/6 od 11.12.2008 godine;
- saslušao svjedoka Radovana Mandića;
- na saglasan predlog okrivljenog i punomoćnika privatnog tužioca pročitao iskaze svjedoka i to: Ivica Stankovića, Novaka Ražnatovića i Hamida Ganjole-koji iskazi su dati na zapisniku o glavnom pretresu K.br.07/1077 od 23.06.2008 godine, te iskaz svjedoka Stojanke Radović-dat na zapisniku iste poslovne oznake od dana 30.09.2008 godine;
- ponovo saslušao svjedoka Hamida Ganjolu-na glavnom pretresu od dana 21.09.2009 godine;
- izvršio uvid u: dopis istražnog sudije Hamida Ganjole Kri. br.515/05 od 27.01.2006. godine – upućen Vrhovnom državnom tužiocu – odjeljenju za suzbijanje organizovanog kriminala – specijalnom tužiocu; dopis specijalnog tužioca Radović Stojanke upućen Višem sudu u Podgorici – istražnom sudiji Hamidu Ganjoli, koji dopis nosi poslovnu oznaku Ktrs br. 23/05 od 27.01.2006. godine; dopis istražnog sudije Hamida Ganjole upućen odjeljenju za suzbijanje organizovanog kriminala – specijalnom tužiocu Radović Stojanki koji dopis nosi poslovnu oznaku Kri. br. 515/06 – M.T.N. od 20.01.2006. godine; službenu zabilješku istražnog sudije Hamida Ganjole Kri. br.515/06 – M.T.N. od 04.01.2006. godine-koji dopisi odnosno službena zabilješka egzistiraju u spisima predmeta-u fotokopiji;
- sačinio zapisnik o suočenju svjedoka: Radovana Mandića i Hamida Ganjole-shodno odredbama čl.102 st.3, a sve u vezi čl.90 st.1 i 2 Zakonika o krivičnom postupku;
- pročitao tekst objavljen u Crnogorskom nezavisnom nedjeljniku «Monitor» od dana 18.05.2007. godine, čiji je autor Petar Komnenić, zatim pročitao reagovanje Ivica Stankovića, Novaka Ražnatovića i Ganjola Hamida, objavljeno u Crnogorskom nezavisnom nedjeljniku «Monitor» od dana 25.05.2007. godine, u rubrici "Reagovanje" na str. 52 i 53 istog, a koji tekstovi u fotokopiji egzistiraju u spisima predmeta;
- pročitao izvod iz kaznene evidencije Uprave policije CG PJ Nikšić br. 1482 od 09.07.2009. godine – koji glasi na ime okrivljenog Komnenić Petra;

- izvršio uvid u Optužnicu Vrhovnog državnog tužioca - Odjeljenja za suzbijanje organizovanog kriminala Kts.br.3/06 od 14.08.2006. godine, a koja Optužnica u fotokopiji egzistira u spisima predmeta.

Sud je, nakon ocjene provedenih dokaza, cijenjenih shodno čl.360 st.1 i 2 Zakonika o krivičnom postupku, te nakon ocjene navoda predmetne privatne tužbe i navoda odbrane našao da je činjenično stanje iz izreke presude nesporno utvrđeno, te da je dokazni materijal pružio neophodni kvalitet za "osudjujuću presudu".

Prilikom utvrđivanja činjeničnog stanja, ovaj Sud je pošao od analize dokaza koji s l i j e d e:

Svjedok Veselin Veljović je u svom iskazu naveo: da je jedan broj sjednica Odbora za bezbjednost i odbranu zatvoren za javnost, dok su druge otvorene, a što sve zavisi od karaktera Informacija koje se na tim sjednicama prezentiraju, a u skladu sa Poslovníkom o radu ovog organa; da nikada nije na sjednicama ovog tijela, koje su bile otvorene za javnost, pominjao Ivicu Stankovića, u kontekstu navoda iznijetih u tužbi, da pojedinci sa visokih položaja ometaju i blokiraju istrage; da je više puta u intervjuima datim različitim medijima, a sve u cilju pozitivne namjere, isticao negativne primjere u pravosudju, sa ciljem da se ti problemi riješe i prevaziđu, ali u tim intervjuima nikada nije pominjao Ivicu Stankovića u kontekstu inkriminisanih navoda iznijetih u privatnoj tužbi.

Na pitanje okrivljenog, da li je svjedok ikada demantovao pisanje u medijima, a čiji je sadržaj prenet u inkriminisanim tekstovima, svjedok Veselin Veljović je naveo: da je demantovao navode medija koji se odnose na predsjednika Vrhovnog suda Ratka Vukotića, jer je u vezi njega sve bilo jasno i precizno, a nije demantovao navode medija koji se tiču Ivica Stankovića i Radovana Mandića, a ovo iz razloga što je o njima govorio na sjednicama Odbora koje su bile zatvorene za javnost, pa u tom smislu ne može ni ovom Sudu iznijeti razloge zbog kojih ih je pominjao, jer bi tim povrijedio obavezu čuvanja službene tajne.

Na pitanje Suda, svjedok Veselin Veljović je naveo: da postoje sjednice Skupštinskog odbora za odbranu i bezbjednost koje su otvorene i one koje su zatvorene za javnost; da on nije ni na jednoj sjednici koja je otvorena za javnost, u bilo kom kontekstu pominjao sudije Ivicu Stankovića i Radovana Mandića.

Iz dopisa Skupštine Crne Gore, Odbora za bezbjednost i odbranu SU-SK br.04-809/6 od 11.12.2008 godine se utvrđuje: da je izvršen uvid u zapisnike sa svih sjednica Odbora za bezbjednost i odbranu iz prethodnog perioda, na kojima je prisustvovao Veselin Veljović, direktor Uprave policije; da sa svake sjednice Odbora postoji magnetofonski zapis i on predstavlja sastavni dio zapisnika; da je nesporno utvrđeno da na ovim sjednicama direktor Uprave policije nije pominjao imena Ivica Stankovića, predsjednika Višeg suda u Podgorici i Radovana Mandića, nekadašnjeg sudije Višeg suda u Podgorici; da su članovi Odbora za bezbjednost i odbranu Skupštine Crne Gore 7. maja 2007 godine boravili u radnoj posjeti Upravi policije, i da postoji mogućnost da je tada, prilikom održavanja sastanka sa predstavnicima Uprave policije, njen direktor Veselin Veljović saopštio određene informacije, a kako je Uprava policije bila domaćin tog susreta, to se može pretpostaviti da je njena stručna služba sačinila zapisnik, tonski snimak ili je na drugi način dokumentovana ova posjeta, ali u vezi sa iznijetim nijesu u mogućnosti da dostave bliže informacije.

Nakon sprovođenja prednje naznačenog dokaza, svjedok Veselin Veljović je naveo: da je dobro poznata procedura za primjenu mjera tajnog nadzora, tako da je poznato po kojoj proceduri se to čini i čija su koja ovlaštenja; da on tvrdi da nikada nije u bilo kojem kontekstu, na bilo kojoj sjednici koja je otvorena za javnost iznio bilo što što se odnosi na Radovana Mandića i Ivicu Stankovića, a dali je neko njega-svjedoka citirao, u to ne ulazi, ali tvrdi da navedena lica nije pominjao u bilo kom kontekstu; da što

se tiče posjete pojedinih članova Odbora za bezbjednost i odbranu Upravi policije dana 07.05.2007 godine, kada su boravili u radnoj posjeti Upravi policije, jedan dio te sjednice je bio otvoren za javnost i na tom dijelu sjednice su bili prisutni novinari; da on-svjedok tvrdi da na tom dijelu sjednice nije u bilo kom kontekstu pominjao sudiju Ivicu Stankovića i tadašnjeg sudiju Radovana Mandića, a što se tiče drugog dijela te sjednice ona je bila zatvorena za javnost, pa se samim tim ne može izjašnjavati u tom dijelu, jer bi, kako kaže, povrijedio službenu dužnost.

Svjedok Radovan Mandić je u svom iskazu naveo: da je u odnosno vrijeme bio sudija Višeg suda u Podgorici i predsjednik prvostepenog krivičnog odjeljenja i to 8 godina, a Ivica Stanković je tada bio predsjednik Višeg suda u Podgorici; da mu je poznato da ga je negdje krajem novembra 2005. godine telefonom, na broj 067 525 525, pozvao tadašnji istražni sudija Višeg suda u Podgorici Hamid Ganjola, koji ga je zamolio da izađu ispred zgrade u kojoj je on-svjedok živio, a da mu nešto kaže; da su se sastali ispred njegove zgrade i Hamid Ganjola mu se tom prilikom izvinuo, govoreći da je morao, da ga je sramota, ali da je morao da izda mjeru njegovog praćenja - tajnog nadzora; da ga je on-svjedok pitao u čemu se ta konkretna mjera sastoji, a on mu je rekao da se radi samo o praćenju njegovog broja 067 525 525, a tom prilikom mu je kazao da je ta mjera određena još gotovo za pola suda; da je to dakle njemu kazao Hamid Ganjola; da je njemu-svjedoku bilo jako neprijatno što je čuo, pa ga je pitao zbog čega je to urađeno, a Hamid Ganjola mu je kazao "Rašo, nema blage veze zbog čega to treba da se uradi, nema nikakvog razloga, ali sam morao to da uradim"; a još je dodao "strpi se još dva mjeseca, dok ne istekne ta mjera", a ta mjera je isticala 23.01.2006. godine; da je on-svjedok odmah poslije toga, istog trenutka pozvao tadašnjeg predsjednika Višeg suda Ivicu Stankovića, tj. pozvao na mobilni telefon, jer su se tada družili i tom prilikom mu predložio da se negdje nađu; da su se našli i on-svjedok mu je ispričao ono što mu je Hamid Ganjola kazao, a Ivica Stanković u tom trenutku nije mogao da vjeruje da je Hamid Ganjola to uradio, a istovremeno je Ivici kazao da mu je Hamid Ganjola rekao da je ta mjera određena za pola suda; da je njemu-svjedoku bilo jako teško zbog toga, pa je razmišljao šta da radi, jer je znao da nema nikakvog razloga za navedenu mjeru, pa je sledećeg jutra pošao kod tadašnjeg predsjednika Vrhovnog Suda Ratka Vukotića i njemu takođe sve ispričao; da je on pokazao tada iznenađenje; da je njemu - svjedoku Mandiću samo bio cilj što prije da dođe 23.01.2006. godine, kako bi vidio koji je to razlog zbog čega je prisluškivan; da ga je poslije toga ponovo zvao Hamid Ganjola, jer mu je očigledno savjest proradila, jer tokom svih razgovora mu je govorio da mu je jako žao, da zna da nema razloga, da zna da je glupost u pitanju, ali da je morao to da uradi; da mu je on-svjedok tada kazao da oni rade svoj posao, ali kada dođe 23.01.2006. godine moraju ili da pokrenu postupak protiv njega ili da mu pokaže predmet, tj. da postupe po zakonu; da je očigledno Hamid Ganjola mogao tada da čuti, da mu ništa ne kaže, ali se po njemu vidjelo da je bio jako nervozan i da mu je teško palo što je morao da izda tu mjeru; da je na svaki njegov pokušaj da ga pita o čemu se radi, on samo odgovarao "morao sam, morao sam, ne moj me ništa pitati, izvini"; da kada je došao 23.01.2006. godine, pošao je kod Ivica Stankovića-tadašnjeg predsjednika Višeg suda i prosto mu rekao sledeće: "evo došao je 23-ći, ja sam došao da vidimo o čemu se radi", pa je tada Ivica Stanković napisao akt svim istražnim sudijama da ga obavijeste o tome protiv kojih sve lica su izdate mjere tajnog nadzora, koliko traju, da li je koja od tih mjera istekla; da su sve sudije podnijele izvještaj, a Hamid Ganjola je tada obavijestio Ivicu Stankovića, da je on predao predmet specijalnom tužiocu na ruke-predmet u kojem se između ostalih pojavljuje i Mandić Radovan, ali da mu taj predmet iz tužilaštva nije vraćen, a istovremeno je pokazao Ivici Stankoviću sve svoje dopise upućene specijalnom tužiocu, iz kojih dopisa se vidi kada je sve on kao istražni sudija tražio od specijalnog tužioca da mu vrati predmet koji je tužiocu predao na ruke jedno osam dana otprilike prije nego što je isticala mjera; da je tužilac uvijek odgovarao da je provjerom kroz knjige tužilaštva utvrđeno da predmet nije stizao u tužilaštvo, a da on sada mora da doda pa da kaže: "nije ni mogao proći kroz knjige kada je predat na ruke"; da zna da je jedne prilike, tj. prvi put kada ga je obavijestio Hamid Ganjola o svemu tome, sa njim u kolima bio Novak Ražnatović, koji je tada bio Viši tužilac, i da kada se kasnije ponovo sreo sa Hamidom Ganjolom sa njim je bio jedan čovjek kojeg se sada ne može sjetiti, da su oni između sebe govorili o tome: "Da li je onaj predmet vraćen", a kada ih je pitao o čemu šapuću i da nije to možda upravo njegov predmet, oni su kazali da nije.

Na pitanje okrivljenog, svjedok Radovan Mandić je naveo: da je ozbiljan čovjek i ne želi da laže i služi se neistinom, kojom se možda, odnosno kojom se neki drugi svjedoci služe, odnosno da mu je najlakše bilo da kaže, ono što kažu drugi svjedoci: "Ne znam, ne sjećam se", ali da mora da kaže ono što zna, jer sve što je rekao to su činjenice; da zna da kada mu je Hamid Ganjola kazao ono što mu je kazao da se pola suda prisluškuje, da je odmah iako to nije direktno rečeno pomislilo i na Ivicu Stankovića, odnosno svi su tada pretpostavljali da se svi prisluškuju; da kada je pročitao u Monitoru ono što je objavio Petar Komnenić, rekao je tada Ivici Stankoviću: "Ovaj mali je ovo dobro napisao, ne vidim ništa negativno za nas", na što je Ivica Stanković prečutao, a kasnije je to demantovao, tj. vidio je u novinama da je to demantovao, misli na demant Ivice Stankovića; da je kasnije pročitao i demant, tj. nekolike rečenice Hamida Ganjole i tada mu je sve bilo jasno.

Nakon saslušanja svjedoka Radovana Mandića, okrivljeni Komnenić Petar je naveo: "Po mom mišljenju svjedočkim iskazom Radovana Mandića potvrđena je moja odbrana vezano za nezakonito sprovođenje mjera tajnog nadzora".

Svjedok Hamid Ganjola je prilikom saslušanja na glavnom pretresu-na zapisniku K.br.07/1077 od 23.06.2008 godine naveo: da nikakvu komunikaciju nije imao sa okrivljenim, koga čak i ne poznaje, i to ni prije ni poslije objavljenog inkriminisanog teksta, kao ni njegovog demantija u istom listu "Monitor"; da budući da je bio istražni sudija, imao je dosta komunikacija sa novinarima, a da li ga je možda nekada pozivao i okrivljeni, to je moguće, ali u vezi konkretnog teksta nikada sa njim nije imao razgovor; da je on-svjedok povodom objavljivanja inkriminisanog teksta, reagovao i zahtijevao da se u istom listu objavi njegov demantij, što je i učinjeno u narednom broju, a sve što je navedeno u njegovom demantiju je istinito i takođe vjerno prenijeto.

Na pitanje okrivljenog, svjedok Hamid Ganjola je na prednje naznačenom zapisniku, naveo: da nikakvi fizički konflikt nije imao sa Radovanom Mandićem, prije napuštanja sudijske funkcije, a on i Radovan Mandić su bili i ostali prijatelji.

Prilikom saslušanja na glavnom pretresu-na zapisniku K.br.1077/2007 od 21.09.2009 godine, svjedok Hamid Ganjola je naveo: da odgovorno tvrdi da u vrijeme kada je bio istražni sudija Višeg suda u Podgorici nije nalagao bilo koju mjeru tajnog nadzora u odnosu na Ivicu Stankovića i bilo koje lice iz Višeg suda u Podgorici; da bi ipak želio konkretno da kaže da mjera tajnog nadzora nije izdavata u odnosu na Ivicu Stankovića; da potencira njegovo ime i prezime iz razloga što je on u ovom predmetu tužilac, s tim što može da kaže i to da mjere tajnog nadzora nije izdavao ni u odnosu na Radovana Mandića niti bilo kog sudiju Višeg suda u Podgorici.

Za ovim je svjedok Hamid Ganjola na istom glavnom pretresu-na prednje naznačenom zapisniku izričito naveo sledeće: "Dakle, ja sam se izjasnio i ponavljam u odnosu na sudije Višeg suda u Podgorici njesam izdavao mjere tajnog nadzora, a što se tiče mjera tajnog nadzora u odnosu na neka druga lica sa kriminalnom prošalošću, te mjere sam vjerovatno izdavao, ali kako ste me već upozorili da se ne može saslušati svjedok ukoliko bi se dovela u pitanje službena tajna, ja ne bih da se izjašnjavam u tom dijelu".

Iz dopisa istražnog sudije Hamida Ganjole Kri. br.515/05 od 27.01.2006. godine – upućen Vrhovnom državnom tužiocu – odjeljenju za suzbijanje organizovanog kriminala – specijalnom tužiocu se utvrđuje: da je navedeni istražni sudija u predmetnom dopisu naznačio da je u postupku koji se vodi povodom ubistva Ščekić Slavoljuba protiv NN izvršio, na pisani i obrazloženi predlog specijalnog tužioca izdao naredbu za određivanje M.T.N. protiv više lica, te da je na usmeni zahtjev specijalnog tužioca spise predmeta specijalnom tužiocu lično predao iz ruke u ruku, pa s tim u vezi od specijalnog tužioca traži da istražnom sudiji predmetne spise što hitnije dostavi.

Iz dopisa specijalnog tužioca Radović Stojanke upućen Višem sudu u Podgorici – istražnom sudiji Hamidu Ganjoli, koji dopis nosi poslovnu oznaku Ktrs br. 23/05 od 27.01.2006. godine se utvrđuje: da u njihovoj službenoj evidenciji nije evidentiran nijedan predmet istražnog sudije Višeg suda iz Podgorice broj Kri.515/06-M.T.N., a takođe nije evidentirano ni da je od Višeg suda u Podgorici traženo dostavljanje na uvid spisa predmeta označenog broja.

Iz dopisa istražnog sudije Hamida Ganjole - upućenog odjeljenju za suzbijanje organizovanog kriminala – specijalnom tužiocu Radović Stojanki - koji dopis nosi poslovnu oznaku Kri. br. 515/06 – M.T.N. od 20.01.2006. godine se utvrđuje: da je navedenim dopisom istražni sudija Hamid Ganjola tražilo od specijalnog tužioca da mu se u što kraćem roku dostave spisi predmeta broj gornji koji se nalaze na uvid kod specijalnog tužioca.

Iz službene zabilješke istražnog sudije Hamida Ganjole Kri. br.515/06 – M.T.N. od 04.01.2006. godine se utvrđuje: da se istom konstatuje da su spisi predmeta formirani povodom predloga Specijalnog tužioca RCG Radović Stojanke, za izdavanje mjere tajnog nadzora broj gornji, dostavljeni na uvid istoj na njen lični zahtjev.

Nakon što je izvršen uvid u fotokopije prednje analiziranih dopisa i službene zabilješke, punomoćnik privatnog tužioca - adv. Vesna R. Gačević Rogova je navela: da se iz navedenih dopisa i službene zabilješke ne vidi o kojim licima se radi, tj. u odnosu na koja lica su izdate mjere za tajni nadzor.

Svjedok Hamid Ganjola je, nakon što ga je Sud upoznao sa sadržajem navedenih dopisa i službene zabilješke, naveo: da predmetni dopisi i službena zabilješka nemaju nikakve veze sa mjerama tajnog nadzora koje bi bile izdavane za bilo kojeg sudiju Višeg suda u Podgorici, a potom dodaje: "a što sam prethodno i naveo da u odnosu na sudije Višeg suda u Podgorici nijesam izdavao mjere tajnog nadzora".

Na pitanje okrivljenog, svjedok Hamid Ganjola je naveo: da on-svjedok zaista ne može da se upušta u razmišljanje o tome zašto je specijalni tužilac za organizovani kriminal negirao da su izdavane mjere tajnog nadzora i da takav predmet postoji u tužilaštvu, jer se o tome može upravo izjasniti Stojanka Radović".

Na pitanje punomoćnika privatnog tužioca, svjedok Hamid Ganjola je naveo: da je činjenica da su predmetni dopisi upućivani specijalnom tužiocu i da su ti dopisi i predmetna službena zabilješka upravo potpisani sa njegove strane i kako kaže nije sporno da su te fotokopije vjerne originalu; da se u svakom slučaju ovi njegovi dopisi i navedena službena zabilješka ne odnose na bilo koji predmet u kojem su izdate mjere tajnog nadzora u odnosu na bilo koje lice zaposleno u Višem sudu u Podgorici.

Nakon što je Sud svjedoka Hamida Ganjolu upoznao sa navodima svjedočkog iskaza Radovana Mandića - datog na Zapisniku o glavnom pretresu K.br.1077/2007 od 02.09.2009 godine (koji svjedočki iskaz svjedoka Radovana Mandića je prednje detaljno naznačen), svjedok Hamid Ganjola je naveo: da ništa od onog što je naveo svjedok Radovan Mandić nije tačno, od prvog do poslednjeg reda, a ako svjedok Radovan Mandić kaže da je Hamid Ganjola govorio da je to glupost, onda on-Hamid Ganjola može da kaže da je glupost sve ono što je Radovan Mandić kazao, od prvog do poslednjeg reda, jer ništa od toga nije tačno; da je on-Hamid Ganjola u to vrijeme sa sudijama Višeg suda bio dobar prijatelj i naravno i ostao, a možda je sa drugim sudijama bio i veći prijatelj nego sa Radovanom Mandićem, pa ne shvata zašto bi Radovanu Mandiću nešto kazao što nije kazao drugim sudijama, a tim prije bi to kazao, da je tačno kao što nije, ono što tvrdi svjedok Radovan Mandić, da mu je on-Hamid Ganjola navodno kazao da je mjeru tajnog nadzora izdao za pola suda, a dalje ne shvata zašto bi on-Hamid Ganjola, kao istražni

sudija donosio predsjedniku Višeg suda svoje prepske i dopise, ako predsjednik Višeg suda može uzeti predmet i izvršiti uvid u isti; da tvrdi da on-Hamid Ganjola i Radovan Mandić nijesu ništa razgovarali o mjerama tajnog nadzora uopšte i nijesu se po tom pitanju sastajali.

Svjedok Ivica Stanković je u svom svjedočkom iskazu-datom na Zapisniku o glavnom pretresu K.br.07/1077 od 23.06.2008 godine, naveo: da u cjelosti ostaje pri navodima iznijetim u privatnoj tužbi, a nema niti je imao saznanja da je protiv njega bilo kada vođen postupak mjera tajnog nadzora pa samim tim, kako nije o tome obaviješten nije ni mogao tražiti dostavljanje takvog predmeta, tj. prikupljenog materijala, već se u tekstu objavljenom u listu "Monitor"-kao njegovo reagovanje na inkriminirani tekst, izjasnio i sada ponavlja da nije omogućavao posjete zatvoru u Spuzu Ljubu Bigoviću, Saši Boreti i Ljubu Vujadinoviću, a dozvole za posjete ovim licima su izdavali postupajuće sudije o čemu je on-Stanković Ivica obavijestio nadležnog tužioca na traženje tužioca da mu dostavi podatke i izjasni se na te okolnosti; da se zna koje su njegove zakonske obaveze kao predsjednika Suda u pogledu izdavanja dozvola za posjetu zatvorenicima; da prije objavljivanja inkriminiranog teksta nije imao komunikaciju sa okrivljenim; da mu je prenijeta poruka od strane njegove sekretarice, a što je takođe bilo prije objavljivanja inkriminiranog teksta-koliko se može sjetiti, da ga je zvao neko iz "Monitora", ali mu nije prenijeto i povodom čega; da on predmete dodjeljuje u rad sudijama u skladu sa zakonom i sudskim poslovníkom, dakle po metodu slučajne dodjele predmeta, koji posao izvršavaju sudski upisničari; da se predmetni inkriminirani tekst zasniva na nezvaničnim izvorima policije, sudske i tužilačke vlasti, pouzdanim sagovornicima, izvorima koji insistiraju na anonimnosti i na sumnjičenju u policijskim krugovima; da se u inkriminiranom tekstu navodi da je krajem 2005 godine, zbog sumnje na njega i njegov rad istražni sudija Hamid Ganjola odredio protiv njega mjere tajnog nadzora, na zahtjev Višeg tužioca u Podgorici; da bi ukazao što znači riječ opstrukcija, a što bi značilo da je on kao sudija ometao i sprečavao rad istražnog sudije; da na kraju u odnosu na inkriminaciju da duže vremena nije ulazilo u Sud izjavljuju, da ako se iko nalazio u sudnici u Crnoj Gori i nasudio se u predmetima, onda je to sigurno on, jer je punih sedamnaest godina sudio u prvostepenim krivičnim predmetima i to u Opštinskom sudu u Titogradu i Višem sudu u Podgorici, u sudnici u Vrhovnom sudu Crne Gore je bio oko tri godine, a kao predsjednik Višeg suda u Podgorici postupao je u prvostepenim krivičnim predmetima droge, ubistva, a da trenutno sudi u obilnom i najsloženijem predmetu koji je bio u crnogorskom pravosuđu.

Na pitanje okrivljenog, kako svjedok Ivica Stanković komentariše činjenicu da je njegov kolega Radovan Mandić potvrdio navode u inkriminiranom tekstu, svjedok Ivica Stanković je na prednje naznačenom zapisniku o glavnom pretresu naveo: da koliko on vidi u izjavi Radovana Mandića nije označeno da su protiv njega-Ivice Stankovića određene mjere tajnog nadzora.

Svjedok Novak Ražnatović je u svom iskazu datom na glavnom pretresu-na zapisniku K.br.07/1077 od 23.06.2008 godine naveo: da od 21.03.2004, pa sve do 21.02.2006 godine, kada je podnio ostavku na funkciju Višeg tužioca u Podgorici i za svo vrijeme obavljanja svoje dužnosti, nije stavljao predlog za određivanje mjera tajnog nadzora prema bilo kom licu niti je bilo ko to od njega tražio; da je nakon objavljivanja inkriminiranog teksta u "Monitoru" pošao u redakciju tog lista, gdje se sreo sa nekim starijim čovjekom čije ime i prezime ne zna, od kojeg je zahtijevao da se u sledećem broju lista objavi njegov demantij, što je i učinjeno; da nije imao komunikaciju sa okrivljenim prije objavljivanja demantija niti nakon toga; da mu sigurno niko nije prenosio poruku da okrivljeni želi da stupi sa njim u kontakt, a povodom razgovora u vezi inkriminiranog teksta.

Na pitanje okrivljenog, svjedok Novak Ražnatović je na prednje naznačenom zapisniku naveo: da mu kolega Ganjola nikada nije prenio poruku da okrivljeni želi sa njim da razgovara u vezi navoda objavljenih u inkriminiranom tekstu.

Na sledeće pitanje okrivljenog - pitanje dali je razlog što je svjedok Novak Ražnatović napustio dužnost Višeg tužioca i prešao u advokaturu,prethodna rasprava sa sudijama Radovanom Mandićem i Ivicom Stankovićem ili su razlozi isključivo finansijske prirode,kako je to svjedok već naveo u demantiju,svjedok Novak Ražnatović je na prednje naznačenom zapisniku naveo:da nikakve rasprave nije bilo između njega i sudije Ivce Stankovića , niti je bilo potrebe za tim , a posebno ne u smislu okolnosti podnošenja njegove ostavke na navedenu dužnost , već je isključivi razlog za podnošenje ostavke , finansijske prirode.

Svjedok Stojanka Radović je u svom iskazu datom na glavnom pretresu-na zapisniku K.br.07/1077 od 30.09.2008 godine navela:da je pred Višim sudom u Podgorici u toku krivični postupak protiv optuženog Boreta Saše i dr.,zbog krivičnog djela teško ubistvo ,a radi se o ubistvu Slavoljuba Ščekića-policijskog inspektora;da su u Optužnici protiv optuženih,u toj krivično-pravnoj stvari,sadržani navodi u kojima su iznijete sumnje da je Viši sud omogućio posjete pritvoreniku Vuku Vuleviću i to pojedine sudije tog suda;da je taj postupak u toku i on je javan;da je ona od 2004 godine specijalni tužilac za krivična djela iz oblasti organizovanog kriminala i od stupanja na ovu funkciju u ovom odjeljenju nije bilo postupka ni protiv Ivce Stankovića ni protiv Radovana Mandića iz njene nadležnosti.

Za navedenog svjedoka nije bilo pitanja ni od strane punomoćnika privatnog tužioca,ni od strane odbrane,a na kojem glavnom pretresu je bio prisutan i branilac okrivljenog.

Polazeći od odredbi čl. 102 st.3 Zakonika o krivičnom postupku na glavnom pretresu su suočeni svjedoci Radovan Mandić i Hamid Ganjola, na način što je Sud postavio jednog prema drugom i od njih zahtijevao da jedan drugom ponove svoje iskaze o svakoj spornoj okolnosti i da raspravljaju o istinitosti onog što su iskazali,pa su isti prilikom suočenja naveli i to:

1) Svjedok Radovan Mandić je obraćajući se svjedoku Hamidu Ganjoli,naveo sledeće:

Upoznat sam sa činjenicom da je na prethodnom glavnom pretresu svjedok Hamid Ganjola kazao da je glupost ono što ja govorim, a Hamid Ganjola dobro zna da sve što sam ja kazao u svom svjedočkom iskazu i što uopšte govorim je istina, jer Radovan Mandić ne laže pa makar i u onim slučajevima kada mu to ide po glavi. Hamid Ganjola zna da i kada sam sudio, nijesam pravio kompromis,da sam sudio po dokazima, a isti dobro zna da sve što sam kazao u svom svjedočkom iskazu je istina. Ja ne želim nikoga da dovedem u neprijatnu situaciju zbog službene tajne.Ja sam sve rekao što je istina, ja nemam obavezu da čuvam službenu tajnu,a ne shvatam zbog čega i oni čuvaju službenu tajnu, zbog predmeta kojeg nema.Osim toga i Ivica Stanković koji je privatni tužilac, zna da je sve ovo što ja kažem istina, a ja neću u svom svjedočkom iskazu da uskratim nešto što može imati za posledicu lošiju krivično - pravnu poziciju za okrivljenog, niti za bilo koga. Ja to nikada nijesam radio i samo i isključivo želim da se služim istinom. Sve što sam naveo u svom svjedočkom iskazu je istina, a to znaju i Hamid Ganjola i Ivica Stanković.Ja sam gotovo svaki dan razgovarao sa Ivicom Stankovićem oko tog predmeta,međutim tom predmetu se nije moglu ući u trag, odnosno taj predmet nije išao kroz upisnike, već iz ruke u ruku, a u razgovoru između mene i Ivce, Ivica mi je kazao da se ne mogu ni nadati da ću doći u posjed tog predmeta. Ja ipak nijesam mogao da vjerujem da se može desiti jednom starom sudiji od 50 i nešto godina, koji je predsjednik suda, da mu nestane predmet i nijesam mogao da vjerujem da mi može predsjednik suda reći da je nestao predmet iz suda, a svi znamo da i kada dostavnica nestane iz jednog predmeta, šta to ima za posledice.

2) Svjedok Hamid Ganjola je prilikom suočenja naveo sledeće:

Ja nemam što da kažem bez ono što sam kazao u svom svjedočkom iskazu. Radovan Mandić tvrdi ono što on tvrdi, ja tvrdim da to nije bilo tako, tako da ja nemam što više da kažem.

3) Svjedok Radovan Mandić je zatim naveo sledeće:

Ja sam rekao sve što je tačno i ja sam i do sada izbjegavao da dođem na svjedočenje da ne bih pričao i da ne bih u svom iskazu povrijedio ni Ivicu Stankovića, jer ja moram prilikom svjedočenja da kažem šta je tačno. Svi znaju da je tačno ono što ja kažem i to je tako.

Izvršenim uvidom u novinski tekst objavljen u Crnogorskom nezavisnom nedjeljniku «Monitor» od dana 18.05.2007. godine, čiji je autor Petar Komnenić, se utvrđuje da je okrivljeni Petar Komnenić u tekstu "Zašto je policija prisluškivala Ivicu Stankovića i Radovana Mandića" - "Sudije pod prismotrom" naveo sledeće:

Tužilaštvo je krajem 2005. godine pod tajni nadzor stavilo sudije Ivicu Stankovića i Radovana Mandića zbog sumnje da opstruiraju pojedine istrage. Taj je predmet volšebno nestao iz evidencije suda i tužilaštva i rezultirao samo povlačenjem ljudi koji su odobrili te mjere.

Zamagljene optužbe šefa policije Veselina Veljovića da pojedinci sa visokih položaja ometaju i blokiraju istrage nedavno su dobile jasnije obrise. Uz mnoštvo drugih povjerljivih informacija u javnost je procurilo da je Veljović poslanicima u skupštinskom Odboru za bezbjednost i odbranu, u tom kontekstu, pomenuo neke od čelnih ljudi sudske vlasti - predsjednika Vrhovnog suda Ratka Vukotića, predsjednika podgoričkog Višeg suda Ivicu Stankovića i sudiju Višeg suda Radovana Mandića.

Usljedile su burne reakcije. Kolegijum Vrhovnog suda zatražio je od Veljovića da pojasni optužbe i da, ako ima dokaza, pokrene postupak protiv ljudi koje pominje. Isto je poručio i Ivica Stanković, navodeći kako časno i profesionalno obavlja funkciju. Veljović je, međutim, ponovio da navode o opstruiranju sudskih istraga bazira na konkretnim podacima, demantujući jedino da je u vezi sa tim pominjao predsjednika Vrhovnog suda Ratka Vukotića.

MJERE TAJNOG NADZORA: Ivica Stanković i Radovan Mandić nijesu dobili takvu satisfakciju. Više nezvaničnih izvora *Monitora*, iz redova policije i sudske vlasti, tvrde da Veljović nije slučajno izbjegao da pomene i njihova imena. Te su sudije Višeg suda, kažu naši pouzdani sagovornici, odavno trn u oku policijskim timovima i pojedinim tužiocima koji ih smatraju odgovornim za neuspjeh nekih sudskih procesa.

Zbog tih sumnji protiv sudije Ivica Stankovića i Radovana Mandića krajem 2005. su, tvrde naši izvori koji insistiraju na anonimnosti, bile određene i mjere tajnog nadzora koje podrazumijevaju, praćenje, prisluškivanje i kontrolu bankovnih računa.

Sprovođenje tih mjera, nezvanično saznajemo, inicirala je lično Stojanka Radović, specijalna tužiteljica za organizovani kriminal. Tajni nadzor protiv sudija Višeg suda formalno je zatražio tadašnji Viši tužilac Novak Ražnatović, a sudski nalog je potpisao bivši istražni sudija Višeg suda Hamid Ganjola. Za sprovođenje mjera zadužena je policija.

NESTALI PREDMET: Mjere tajnog nadzora, saznaje *Monitor*, bila su izrečene na rok od dva mjeseca. U tom su periodu Stanković i Mandić bili pod stalnom policijskom prismotrom. Nakon što je nalog istekao priča je nekako procurila i sudije su saznale da su bili predmet tajne obrade. Odlučili su da ne sjede skrštenih ruku.

Po zakonu tužilaštvo je bilo dužno da sudije Stankovića i Mandića, po okončanju tajnog nadzora, obavijesti da su bili predmet tih mjera. Tužilaštvo je moralo da ih suoči sa inkriminirajućim saznanjima, ukoliko se do njih došlo, ili da u njihovom prisustvu uništi snimke i zabilješke koje je sačinila policija - kako ne bi bili zloupotrijebljeni. Pošto tužilaštvo nije ispoštovalo tu obavezu, Stanković i Mandić su, tvrde naši izvori, zatražili da im se ti predmeti dostave. Tada su nastale komplikacije. Ispostavilo se da je taj predmet nestao iz evidencije tužilaštva, te da ga nema ni u Višem sudu.

Svaki trag je prikriven.

NEPOZNANICE: Odmah nakon izbijanja afere Novak Ražnatović i Hamid Ganjola napustili su službu i prešli u advokaturu. Tom transferu prethodile su, kako saznajemo, žučne rasprave pa čak i fizički obračuni u Višem sudu. Danas su Ražnatović i Ganjola partneri u advokatskoj kancelariji u Podgorici, a do zaključenja ovog broja nijesu odgovorili na naše pozive. Nedostupan je bio i predsjednik Višeg suda Ivica Stanković.

Sudija Radovan Mandić je pristao na razgovor. On kaže da je i sam iz nezvaničnih izvora čuo da su protiv njega bile određene mjere tajnog nadzora. "Sve što vam mogu reći je da sam o tome imao neka nezvanična saznanja, ali u detalje zaista nijesam upućen. A svako pominjanje moga imena u kontekstu opstruiranja sudskih istraga i procesa je čista glupost i malicioznost, kaže Mandić u izjavi za *Monitor*.

Zašto je tužilaštvo tražilo praćenje sudija Višeg suda ostalo je neobjašnjeno. Nepoznato je i šta se dogodilo sa materijalom koji je policija prikupljala dva mjeseca, koliko su Stanković i Mandić bili pod prismotrom. Odgovori na ta pitanja nestali su zajedno sa predmetom koji su sud i tužilaštvo bili dužni da arhiviraju. Ova priča, ipak, ima svoj uvod.

POZADINA: Sudija Radovan Mandić je više puta javno kritikovan od strane crnogorske policije i tužilaštva. Prije nekoliko mjeseci na nož je dočekana oslobađajuća presuda koju je u prvostepenom postupku, zbog nedostatka dokaza, izrekao Damiru Mandiću, jedinom optuženom za ubistvo urednika podgoričkog *Dana* Duška Jovanovića. Presuda je govorila sama za sebe - nedostatak dokaza znači da policija i tužilaštvo nijesu dovršili posao.

Zato su Veselin Veljović i državni tužilac Vesna Medenica oštro kritikovali tu presudu. Medenica je preko medija, čak, poručila da tužilaštvo nikada nije sakupilo više optužujućih dokaza nego u tom predmetu. Nadležni tužilac je uložio žalbu, a ova će se presuda ubrzo naći pred sudijama Apelacionog suda.

Pažnju javnosti izazvala je i oslobađajuća presuda koju je vijeće sudije Mandića 2001. godine izreklo Nikšićaninu Branislavu Mićunoviću, optuženom da je u oktobru 2000. ispred KBC-a u Podgorici ubio sugrađanina Radovana B. Kovačevića. Tu je presudu, doduše, Vrhovni sud potvrdio u februaru 2005. godine. I taj se predmet trenutno nalazi u Apelacionom sudu.

NOVE ULOGE: Optužnica u slučaju ubistva policijskog inspektora Slavoljuba Šćekića otkrila je i sumnje tužilaštva u rad predsjednika Višeg suda Ivica Stankovića. U optužnici se tvrdi da je Viši sud, mimo zakona, omogućio Ljubu Bigoviću, Saši Boreti i Ljubu Vujadinoviću da tokom ljeta 2005, u Spuškom zatvoru posjećuju zatvorenika Vuka Vulevića. Vulević i njegovi "gosti" sada su obučeni istom optužnicom za zločinačko udruživanje i u toku im je suđenje za Šćekićevo ubistvo. Tužilaštvo vjeruje da je upravo tokom tih posjeta, koje je odobrio Viši sud, dogovorena kupovina *BMW*-a koji je korišćen prilikom ubistva policijskog inspektora. Ivica Stanković je više puta izbjegao da odgovori na pitanje ko je potpisivao te dozvole.

Stanković se, kako *Monitor* nezvanično saznaje, u pojedinim policijskim i tužilačkim krugovima sumnjiči i da ne poštuje proceduru nasumične dodjele krivičnih predmeta, te da je kao predsjednik Višeg suda, preko pisarnice, izdejstvovao da neki važni slučajevi dođu u ruke sudija Višeg suda koje je on svojom voljom odredio.

Predsjednik Višeg suda Ivica Stanković dugo vremena nije ulazio u sudnicu. Nakon godina pauze sada predsjedava sudskim vijećem u osjetljivom predmetu *Orlov let*, u kome je grupa

Albanaca osumnjičena za terorističko udruživanje. Interesantna situacija - među pravnim zastupnicima optuženih, koji insistiraju da su bili žrtve policijske brutalnosti, su i Novak Ražnatović i Hamid Ganjola - koji su mu nekad bili za petama. Stara lica, nove uloge.

Petar KOMNENIĆ

Izvršenim uvidom u novinski tekst objavljen u Crnogorskom nezavisnom nedjeljniku "Monitor" od 25. maja 2007 godine na strani 52, pod naslovom "Sudija mi nije određivao tajni nadzor", utvrđuje se da je Ivica Stanković u naznačenom tekstu naveo sledeće:

U navedenom članku autor navodi da je iz više nezvaničnih izvora policije i sudske vlasti, pouzdanih sagovornika i izvora koji insistiraju na anonimnosti, te i sumnjičenja u pojedinim policijskim i tužilačkim krugovima, saznao da je zbog sumnje u opstruiranju pojedinih istraga, protiv mene krajem 2005, godine na zahtjev Višeg državnog tužioca a Podgorici, istražni sudija Višeg suda u Podgorici Ganjola Hamid, odredio mjeru tajnog nadzora koja podrazumijeva praćenje, prisluškivanje i kontrolu bankovnih računa.

Prema zaključcima do kojih sam mogao doći, a vodeći računa o dužnosti čuvanja službene tajne, te imajući u vidu zakonske obaveze tužioca i istražnog sudije u slučaju kada se odredi ova mjera, a ne zahtijeva se vođenje bilo kakvog postupka, netačno je da je prema meni odnosi istražni sudija određivao mjeru tajnog nadzora. No, ukoliko autora članka nezvanični izvori policije (koji meni nijesu bliski), kao i drugi anonimni izvori, tvrde drugačije, pružajući valjane dokaze za to, tada je shodno zakonu, onaj ko nešto iznosi ili pronosi, odgovoran i obavezan da dokaže istinitost svojih tvrdnji, jer se u suprotnom takve radnje kvalifikuju i smatraju klevetom.

U citiranom članku se navodi da je optužnica u slučaju ubistva policijskog inspektora Slavoljuba Sćekića, otkrila i sumnje tužilaštva u rad predsjednika Višeg suda Ivica Stankovića, jer se u optužnici, između ostalog, tvrdi da je Viši sud mimo zakona omogućio Ljubu Bigoviću, Saši Boreti i Ljubu Vajadinoviću da tokom ljeta 2005. godine u Spuškom zatvoru posjećuju zatvorenika Vuka Vulevića, a njegovi «gosti» su sada obuhvaćeni istom optužnicom za zločinačko udruživanje i u toku im je suđenje za Sćekićevo ubistvo. Međutim, s obzirom na to da sam lično izvršio uvid u predmetne dozvole, koje su objektivni materijalni dokaz, ukazujem da ja nijesam odobrio izdavanje, niti potpisao ni jednu od ovih dozvola, a nadležnom tužiocu sam na njegov zahtjev samo kao predsjednik suda, dostavio izvještaj u vezi načina izdavanja ovih dozvola, nakon pribavljanja obavještenja od sudija koji su kao samostalni i nezavisni u svom radu u okviru svojih ovlašćenja i djelokruga poslova, izdali i potpisali ove dozvole.

Ako autor članka ili neko drugi (razni anonimni izvori), imaju suprotne dokaze ili saznanja, potrebno je da ista argumentovano prezentuju javnosti.

U odnosu na nezvanična saznanja autora članka da se u policijskim i tužilačkim krugovima sumnja da ne poštuju proceduru «nasumične» dodjele krivičnih predmeta, te da sam kao predsjednik Višeg suda preko pisarnice izdejtvoovao da neki važni slučajevi dođu u ruke sudija Višeg suda koje sam ja svojom voljom odredio, mogu sa sigurnošću da tvrdim i kažem da se prilikom dodjele svih predmeta u rad sudijama (građanskih i krivičnih) primjenjuje Zakon o sudovima i sudski poslovnik, te metod slučajne dodjele predmeta, a što praktično sprovode sudski upisničari.

Ukoliko autor članka ili drugi navedeni izvori, imaju suprotna saznanja i dokaze pozivam ih da ukažu na konkretne predmete (broj predmeta ili imena okrivljenih) koje sam sudijama dodijelio u rad mimo ove metode ili da shodno Zakonu o slobodnom pristupu informacijama, autor članka izvrši uvid u sudske upisnike i to bilo sam ili zajedno sa ovlašćenim službenim licima iz policije i tužilačkih krugova,

a posebno preko ovlašćenih službenika Ministarstva pravde RCG koji u tom pravcu vrše nadzor shodno Zakonu o sudovima RCG.

U vezi konstatacije u predmetnom članku da duže vremena nijesam ulazio u sudnicu, ukazujem da sam skoro 17 godina postupao u prvostepenim krivičnim predmetima u Opštinskom Sudu Titograd (sada Osnovnom sudu u Podgorici) i Okružnom sudu Titograd (sada Višem sudu u Podgorici), a zatim sam postupao u krivičnom vijeću Vrhovnog suda RCG preko tri godine, dok posljednje tri godine postupam u hiljadama krivičnih predmeta u krivičnom vijeću Višeg suda u Podgorici, o čemu postoje dokazi u izvještajima o radu ovih sudova koji su prezentirani javnosti i svakog momenta dostupni, a prostorije u kojima obavljamo ova vijećanja nazivamo sudnicama, a možda sam jedini sudija u Crnoj Gori koji je kao predsjednik suda postupao i u prvostepenim krivičnim predmetima i to po optužnicama zbog krivičnog djela droge i ubistva, kao i sada u predmetu koji autor članka, prihvatajući policijski naziv, označava kao «Orlov let», a u stvari se radi o krivičnom predmetu ovog suda u kojem je Vrhovni državni tužilac-Specijalni tužilac podigao optužnicu protiv 18 lica zbog krivičnih djela udruživanje radi protivustavne djelatnosti.

Svjestan sam činjenice da je senzacionalističko objavljivanje informacija putem sredstava javnog informisanja postalo pravilo i da eventualno iznošenje neistina ili neprovjerenih informacija, bilo slučajno ili namjerno, teško može u potpunosti izbrisati bilo koji demanti, ali se nadam da će se provjeriti navodi iz članka, kao i ovi moji navodi i o tome argumentovano i objektivno obavijestiti javnost (bez anonimnih izvora već samo na osnovu objektiviziranih izvora).

Uz ovo, kao stalni čitalac vašeg cijenjenog lista, uvjeren sam da je vaš cilj da tačno i bez iskrivljavanja istine, obavještavate svoje čitaoce o svim događajima, vodeći računa o Ustavom zagaranovanom integritetu ličnosti, kao i u to da je zajednički cilj svih nas da se nikada više ne ponove ona vremena kada je na osnovu jedne neprovjerene riječi tadašnjih «aktivista» (možda bi to sada mogli biti anonimni izvori) stradao «čovjek u čovjeku», kao i čitave porodice.

Ivica Stanković,
Predsjednik Višeg suda u Podgorici

Izvršenim uvidom u novinski tekst objavljen u Crnogorskom nezavisnom nedjeljniku «Monitor» od 25. maja 2007 godine na strani 53, pod naslovom "Nijesam predlagao tajni nadzor", utvrđuje se da je Novak Ražnatović u naznačenom tekstu naveo sledeće:

Na osnovu Zakona o medijima potrebno je da u prvom narednom broju, na istoj strani, u cjelosti objavite moje saopštenje u vezi članka koji je pod naslovom «Sudije pod prismotrom» objavljen u tom listu dana 18.05.2007. godine.

Nijesu tačni navodi u pomenutom članku da sam, kao Viši državni tužilac u Podgorici, krajem 2005. godine predložio bilo kojem istražnom sudiji, a na području nadležnosti tog tužioca, određivanje mjera tajnog nadzora protiv predsjednika Višeg suda u Podgorici Ivica Stankovića kao i sudije tog suda Radovana Mandića, niti sam bilo kada dobijao predlog za određivanje takve ili druge mjere protiv njih.

Što se tiče navoda o razlozima mog odlaska iz tužilačke organizacije, mogu istaći da sam se za takvu odluku sam opredijelio, dok je jedini motiv za tu odluku bio loš materijalni položaj nosilaca pravosudnih funkcija.

Novak Ražnatović
advokat
Podgorica

Izvršenim uvidom u novinski tekst objavljen u Crnogorskom nezavisnom nedjeljniku «Monitor» od 25. maja 2007 godine-na strani 53,pod naslovom "Protiv Stankovića nijesam odredio tajni nadzor", utvrđuje se da je Hamid Ganjola u naznačenom tekstu naveo sledeće:

Na osnovu Zakona o medijima ,potrebno je da u prvom narednom broju na istoj strani, u cjelosti objavite moje saopštenje u vezi članka koje je pod naslovom Sudije pod prismotrom,objavljen u tom listu dana 18.05.2007. godine.

Nijesu tačni navodi u pomenutom članku da sam kao istražni sudija Višeg suda u Podgorici, krajem 2005. godine odredio mjeru tajnog nadzora protiv predsjednika Višeg suda u Podgorici Ivica Stankovića,niti sam bilo kada dobijao predlog za određivanje takve ili druge mjere protiv njega.

Samim tim je neprofesionalno,tendenciozno i insinuativno zaključivanje u članku da sam mu bio za petama,mada - imajući u vidu vrsne moralne,stručne i profesionalne kvalitete predsjednika suda i sudije Ivica Stankovića, mnogi bi poželjeli da su pored njega ili da mu budu bar za petama.

U odnosu na navode iz istog članka da sam odmah nakon izbijanja "afere" napustio službu i prešao u advokaturu i da su u ovom transferu prethodile žučne rasprave, pa čak i fizički obračuni u Višem sudu, mogu samo istaći da je i to netačno i da sam od strane predsjednika Vrhovnog i Višeg suda u Podgorici bio zamoljen da ne napuštam sudijsku funkciju zbog potreba suda,ali je za moj odlazak bio odlučan ekonomski položaj.

Hamid Ganjola,
advokat iz Podgorice

Izvršenim uvidom u Optužnicu Vrhovnog državnog tužioca - Odjeljenja za suzbijanje organizovanog kriminala Kts.br.3/06 od 14.08.2006. godine, a koja Optužnica u fotokopiji egzistira u spisima predmeta,utvrđuje se da se u tački 3 dispozitiva predmetne Optužnice navodi između ostalog sledeće: "a nakon njihovog sprovođenja u Podgoricu gdje je okrivljenom Vulević Vuku određen pritvor od 25.05.2005 godine,koji i dalje traje,njega su u Istražnom zatvoru-Spuž,gdje izdržava pritvor,okrivljeni Bigović Ljubo,Boreta Saša i Vujadinović Ljubo u periodu od 09.06. do 11.08.2005 godine,više puta posjetili,naizmjenično,a uvijek sa okrivljenim Vulević Radoslavom,i to koristeći dozvole Višeg suda u Podgorici,koje su izdate suprotno čl.156 st.1 Zakonika o krivičnom postupku..."

Imajući u vidu prednje naznačeni novinski tekst-objavljen u Crnogorskom nezavisnom nedjeljniku «Monitor» od dana 18.05.2007. godine, čiji je autor Petar Komnenić,evidentno je da se u prednje naznačenom novinskom tekstu između ostalog navodi,tj. akcentat je u bitnom stavljen na s l e d e ć i m navodima:

- zbog tih sumnji (o kojim sumnjama okrivljeni prethodno govori istučući da je »Veselin Veljović poslanicima u skupštinskom odboru za bezbjednost i odbranu pomenuo predsjednika podgoričkog Višeg suda Ivicu Stankovića u kontekstu zamagljenih optužbi da pojedinci sa visokih položaja ometaju i blokiraju istrage...) protiv sudije Ivica Stankovića krajem 2005. godine su bile određene mjere tajnog nadzora,koje podrazumijevaju praćenje, prisluškivanje i kontrolu bankovnih računa, a inicirala ih je lično Stojanka Radović,specijalna tužiteljica. Mjere tajnog nadzora,bile su izrečene na rok od dva mjeseca.U tom periodu STANKOVIĆ i Mandić bili su pod stalnom policijskom prismotrom;
- da je Optužnica u slučaju ubistva policijskog inspektora Slavoljuba Ščekića, otkrila i sumnje tužilaštva u rad predsjednika Višeg suda IVICE STANKOVIĆA (pa se s tim u vezi u nastavku predmetnog novinskog teksta navodi da se u Optužnici tvrdi da je Viši sud,mimo

zakona, omogućio Ljubu Bigoviću, Saši Boreti i Ljubu Vujadinoviću da tokom ljeta 2005. u Spuškom zatvoru posjećuju zatvorenika Vuka Vulevića);

- da se STANKOVIĆ , u pojedinim policijskim i tužilačkim krugovima sumnjiči i da ne poštuje proceduru nasumične dodjele krivičnih predmeta, te da je kao predsjednik Višeg suda, preko pisarnice, izdejstvovao da neki važni slučajevi dođu u ruke sudija Višeg suda koje je on svojom voljom odredio...;
- da predsjednik Višeg suda IVICA STANKOVIĆ dugo vremena nije ulazio u sudnicu, a da nakon godina pauze sada predsjedava sudskim vijećem u osjetljivom predmetu Orlov let, u kome je grupa Albanaca osumnjičena za terorističko udruživanje.

U nastojanju da se utvrdi da li su istiniti prednje naznačeni navodi-objavljeni u Crnogorskom nezavisnom nedjeljniku «Monitor» od dana 18.05.2007. godine, čiji je autor Petar Komnenić-tj. da li su istiniti oni navodi koji kompromituju privatnog tužioca Ivicu Stankovića (budući da je u ovom postupku - sa stanovišta predmetne privatne tužbe i onog ko je podnosilac iste-Ivica Stanković, bilo neophodno utvrditi da li su istiniti oni navodi koji se odnose na privatnog tužioca Ivicu Stankovića, što će reći da je sa stanovišta predmetne privatne tužbe i njenog podnosioca bilo irelevantno utvrđivati da li su istiniti oni navodi inkriminisanog novinskog teksta koji se odnose na neka druga lica-na primjer tadašnjeg sudiju Radovana Mandića, odnosno irelevantno utvrđivati istinitost onih navoda koji se odnose na eventualne propuste nekog drugog sudije - vezano za izdavanje dozvola koje se navode u predmetnoj Optužnici-budući da se u predmetnoj Optužnici - provedenoj u dokaznom postupku ne navodi ime Ivica Stankovića , a u predmetnom novinskom tekstu autora Petra Komnenića se izričito navodi da je Optužnica u slučaju ubistva policijskog inspektora Slavoljuba Ščekića, otkrila i sumnje tužilaštva u rad predsjednika Višeg suda IVICE STANKOVIĆA), te s tim u vezi u nastojanju utvrđivanja svih relevantnih činjenica, ovaj sudija je pošao od analize svih provedenih dokaza, koje je radi preglednosti i predstavljanja na autentičan način, analizirao na prednje prikazan način, nastojeći da se svaki aspekt utvrđenja koja proizilaze iz provedenih dokaza i odbrane okrivljenog vjerno predstavi, a sve kako bi se relevantne činjenice - relevantne sa stanovišta predmetnog krivičnog djela , stavljenog na teret okrivljenom, utvrdile na nespornan način, tj. kako bi se utvrdilo da li su radnjama okrivljenog ostvareni ili pak nijesu ostvareni elementi bića predmetnog krivičnog djela.

Imajući u vidu sve prednje analizirane dokaze, evidentno je da svaki dokaz sa stanovišta svog predmeta dokazivanja, daje doprinos u pravcu utvrđivanja relevantnih činjenica , tako da kompletnu sliku daju utvrđenja koja proizilaze iz svih dokaza, a nakon njihovog logičkog povezivanja, što generalno gledano, činjenično stanje iz izreke presude čini nesporno utvrđenim, pa se s tim u vezi i utvrđuje nespornim da je okrivljeni Komnenić Petar u Crnogorskom nezavisnom nedjeljniku «Monitor» br. 865 od petka 18.maja 2007. godine, na strani 22. kao autor napisao i objavio tekst pod naslovom: «SUDIJE POD PRISMOTROM» i između ostalog naveo sve ono o čemu je prednje bilo riječi, a što je sve detaljno naznačeno u činjeničnom opisu djela iz izreke presude.

Da je okrivljeni u prednje naznačenom novinskom tekstu objavio predmetni sadržaj tokom postupka i nije bilo sporno , budući da okrivljeni ne samo da nijednom svojom riječju to nije sporio, već je naprotiv potencirao da je on autor predmetnog teksta, a osim toga to potvrđuje i autentičnost prednje detaljno predstavljenog predmetnog novinskog teksta.

Imajući u vidu detaljnu analizu provedenih dokaza, evidentno je da nijedan od provedenih dokaza, pa čak ni iskaz svjedoka Radovana Mandića (koji iskaz odbrana potencira kao ključni dokaz sa stanovišta odbrane) nije takve dokazne snage da bi mogao dokazati istinitost sadržaja predmetnog autorskog teksta okrivljenog Komnenić Petra, tj. ne samo da ne dokazuje istinitost takvih navoda , već demantuje takve navode-demantuje one navode koji se odnose na privatnog tužioca Ivicu Stankovića.

Naime , evidentno je da svi saslušani svjedoci, osim svjedoka Radovana Mandića (čiji iskaz se u tom dijelu pokazuje kao usamljen-ne potvrđen drugim provedenim dokazima) demantuju navode predmetnog

objavljenog novinskog teksta autora Petra Komnenića-koji se odnose na mjere tajnog nadzora u odnosu na sudije Višeg suda u Podgorici.

No,bitno je naglasiti sa stanovišta predmetne privatne tužbe i podnosioca iste ,da čak ni svjedok Radovan Mandić u svom svjedočkom iskazu nije ni na jednom mjestu izričito naveo da su se mjere tajnog nadzora o kojim isti govori odnosile na Ivicu Stankovića,već kako ovaj svjedok-Radovan Mandić kaže,te mjere su se odnosile na njega-Radovana Mandića i na pola suda,a da je on-Radovan Mandić samo pomislio na Ivicu Stankovića,iako mu to nije direktno rečeno , odnosno kako ovaj svjedok kaže,"svi su tada pretpostavljali da se svi prisluškuju".

Dakle,svjedok Radovan Mandić i prilikom saslušanja na glavnom pretresu,govori o hipotezama-pretpostavkama-kada je u pitanju privatni tužilac Ivica Stanković,a okrivljeni Komnenić Petar u predmetnom inkriminisanom tekstu,pozivajući se na izvor - Radovana Mandića,navodi da je sudija Radovan Mandić pristao na razgovor,u kojem razgovoru je Radovan Mandić kazao da je i sam iz nezvaničnih izvora čuo da su protiv njega-Radovana Mandića bile određene mjere tajnog nadzora,pa nadalje u predmetnom novinskom tekstu autor Petar Komnenić navodi kako mu je u razgovoru Radovan Mandić naveo: "Sve što vam mogu reći je da sam o tome imao neka nezvanična saznanja, ali u detalje zaista nijesam upućen,a svako pominjanje moga imena u kontekstu opstruiranja sudskih istraga i procesa je čista glupost i malicioznost", kaže Mandić u izjavi za Monitor,što će reći da ni u predmetnom inkriminisanom tekstu autor Petar Komnenić pozivajući se na izvor-Radovana Mandića (kojeg je i na glavnom pretresu potencirao kao izvor za objavljivanje predmetnog teksta) ne navodi bilo koji navod ovog izvora koji bi upućivao na prisluškivanje Ivice Stankovića,a i sam Radovan Mandić u prednje naznačenom razgovoru sa novinarom Petrom Komnenićem govori o nekim svojim nezvaničnim saznanjima,da u detalje nije upućen i tom prilikom nijednom svojom riječju ne pominje Ivicu Stankovića,pa i pored takve činjenice okrivljeni Petar Komnenić u predmetnom inkriminisanom tekstu izričito navodi:

- da su protiv sudije Ivice Stankovića krajem 2005. godine bile određene mjere tajnog nadzora,koje podrazumijevaju praćenje, prisluškivanje i kontrolu bankovnih računa, a da ih je inicirala lično Stojanka Radović,specijalna tužiteljica;
- da su mjere tajnog nadzora,bile izrečene na rok od dva mjeseca,te da je u tom periodu i STANKOVIĆ bio pod stalnom policijskom prismotrom.

Imajući u vidu sve prednje detaljno analizirane dokaze evidentno je da nijedan provedeni dokaz ne upućuje na zaključak da su istiniti navodi prednje naznačenog objavljenog teksta autora Petra Komnenića-koji se odnose na Ivicu Stankovića,pa čak i da se uzmu kao istiniti navodi svjedoka Radovana Mandića (iako ti navodi nijesu dokazani) opet nema ni govora o tvrdnji ovog svjedoka da su se mjere tajnog nadzora odnosile na Ivicu Stankovića,jer govoriti o mjerama tajnog nadzora koje su se navodno odnosile na pola suda,ne znači davati za pravo da se po automatizmu objavi tekst u kojem će se na bazi pretpostavke iznijeti tvrdnja da su i protiv sudije Ivice Stankovića bile određene mjere tajnog nadzora,jer da su se eventualno i odnosile mjere tajnog nadzora na pola Suda (o čemu nema dokaza),opet ostaje ona druga polovina,u odnosu na koju se te mjere nijese odnosile,pa samim tim koliko je imalo mjesta za pretpostavku da su se te mjere odnosile na Ivicu Stankovića,toliko je imalo mjesta i za pretpostavku da se u odnosu na istog nijesu odnosile te mjere,što će reći da okrivljeni nije imao ni najmanjeg osnovanog razloga da povjeruje u istinitost onog što je iznosio-objavio-koje neistine (budući da nije dokazano da je riječ o istinitim navodima) su nesporno mogle dovesti do teških posledica za oštećenog-privatnog tužioca,a tim prije što je predmetni novinski tekst objavljen putem štampanog medija i na taj način pružena mogućnost bez prethodne provjere istinitosti onog što se objavljuje , da široj javnosti Ivica Stanković-tadašnji predsjednik Višeg suda u Podgorici bude predstavljen kao ličnost u odnosu na koju su izdate mjere tajnog nadzora,što svakako u javnosti ostavlja loš utisak o licu za koje je navedeno da se prema istom primjenjuju takve mjere,a tim prije što je u predmetnom objavljenom inkriminisanom tekstu naznačeno da je »Veselin Veljović poslanicima u skupštinskom

odboru za bezbjednost i odbranu pomenuo predsjednika podgoričkog Višeg suda Ivicu Stankovića u kontekstu zamagljenih optužbi da pojedinci sa visokih položaja ometaju i blokiraju istrage...", koji navodi inkriminisanog teksta su demantovani od strane svjedoka Veselina Veljovića-na glavnom pretresu,ističući da ni u kom kontekstu na bilo kojoj sjednici koja je otvorena za javnost nije pominjao Ivicu Stankovića.

Osim prednjeg,treba imati u vidu i činjenicu da okrivljeni u svojoj odbrani - iako je to u interesu odbrane istog,nije nijednom svojom riječju ukazao na izvor koji mu je to saopštio,već je naprotiv insistirao na anonimnosti,što će reći da se kod takvog stanja stvari logično mora poći od obaveze okrivljenog da dokaže istinitost onog što tvrdi-u konkretnom slučaju objavljuje,te da pruži dokaze u tom pravcu-u konkretnom slučaju saopšti izvor za takve informacije,jer u protivnom odgovara za klevetubudući da se u takvim slučajevima mora poći od pretpostavke da je ono što je sadržano u izjavi neistinito,a ta pretpostavka nije u konkretnom slučaju oborena,pa se u ovakvom slučaju primjenjuje princip "in dubio contra reum" (u sumnji na štetu okrivljenog).

Osim prednjeg,okrivljeni je na identičan način ostao dosledan potrebi da ne pruži Sudu dokaze o izvorima koji su bili osnov da u objavljenom tekstu iznese tvrdnje da se "STANKOVIĆ , u pojedinim policijskim i tužilačkim krugovima sumnjiči i da ne poštuje proceduru nasumične dodjele krivičnih predmeta, te da je kao predsjednik Višeg suda, preko pisarnice, izdejstvovao da neki važni slučajevi dođu u ruke sudija Višeg suda koje je on svojom voljom odredio..."a pri tom je okrivljeni ostao dosledan stavu da izvore za takve tvrdnje naznači anonimnim,pa se kod takvog stanja stvari mora takođe poći od prednje naznačene pretpostavke - koju okrivljeni u postupku nije oborio.

Što se tiče navoda iz predmetnog objavljenog inkriminisanog teksta "da predsjednik Višeg suda IVICA STANKOVIĆ dugo vremena nije ulazio u sudnicu,a da nakon godina pauze sada predsjedava sudskim vijećem u osjetljivom predmetu Orlov let, u kome je grupa Albanaca osumnjičena za terorističko udruživanje",evidentno je da kod činjenice koju je privatni tužilac na ubjedljiv način potencirao u svom svjedočkom iskazu-o godinama provedenim u sudnici,a koje činjenice su u pravosuđu opšte poznate i iste nije potrebno posebno dokazivati,evidentno je da su suprotne tvrdnje-objavljene u inkriminisanom tekstu takve prirode,da se ne mogu smatrati istinitim,i sa svoje strane u javnosti već unaprijed ostavljaju lošu sliku o onom sudiji koji treba da sudi u teškom , složenom i kako okrivljeni kaže "osjetljivom predmetu",a isto tako ostavlja lošu sliku o sudbini predmeta u kojem će da sudi sudija-koji po navodima iz objavljenog teksta nije dorastao takvom predmetu-koji zaključak se indirektno stiče iz tvrdnji da takav sudija dugo vremena nije ulazio u sudnicu,a ipak treba da sudi u navedenom predmetu,pa se stiče utisak da sudija koji se odvikao od suđenja ne može biti na visini zadatka u takvom predmetu.

Nadalje,u predmetnom inkriminisanom tekstu-autora Petra Komnenića , gdje se kaže da je Optužnica u slučaju ubistva policijskog inspektora Slavoljuba Ščekića, otkrila i sumnje tužilaštva u rad predsjednika Višeg suda IVICE STANKOVIĆA,naznačene su neistine budući da se izvršenim uvidom u predmetnu Optužnicu Vrhovnog državnog tužioca - Odjeljenja za suzbijanje organizovanog kriminala Kts.br.3/06 od 14.08.2006. godine-kako je to prednje naznačeno,utvrđuje da se u dispozitivu iste - u tački 3 dispozitiva između ostalog navodi: "koristeći dozvole Višeg suda u Podgorici,koje su izdate suprotno čl.156 st.1 Zakonika o krivičnom postupku..."-što će reći da se nigdje u predmetnoj Optužnici ne navodi ime Ivice Stankovića,pa kod činjenice da okrivljeni nije dostavio Sudu dokaze koji bi upućivali na suprotno, sasvim je logično da se i u ovom dijelu mora poći od pretpostavke da se radi o neistinitim navodima u objavljenom tekstu,tj. o pretpostavci o kojoj je prednje bilo riječi,a koju pretpostavku okrivljeni nije oborio.

Osim prednjeg,treba poći i od činjenice - koja se utvrđuje iz predmetnog demantija-reagovanja Ivice Stankovića na predmetni objavljeni tekst-koje reagovanje je prednje detaljno naznačeno,u kojem

Ivica Stanković-tadašnji predsjednik Višeg suda poziva autora predmetnog objavljenog teksta da ukoliko autor članka ili drugi navedeni izvori, imaju suprotna saznanja i dokaze, poziva iste da ukažu na konkretne predmete (broj predmeta ili imena okrivljenih) koje je sudijama dodijelio u rad mimo zakonite metode ili da shodno Zakonu o slobodnom pristupu informacijama, autor članka izvrši uvid u sudske upisnike i to bilo sam ili zajedno sa ovlaštenim službenim licima iz policije i tužilačkih krugova, a posebno preko ovlaštenih službenika Ministarstva pravde RCG koji u tom pravcu vrše nadzor shodno Zakonu o sudovima RCG, pa je kod svega prednje naznačenog evidentno da je okrivljeni imao mogućnost da u interesu svoje odbrane dokaže suprotno, a što u konkretnom slučaju nije riječ.

Što se tiče sadržaja utvrđenja koja proizilaze iz prednje analiziranih dopisa-upućenih od strane tadašnjeg istražnog sudije Hamida Ganjole, specijalnom tužiocu za organizovani kriminal, te dopisa iz kojih se utvrđuje odgovor specijalnog tužioca za organizovani kriminal, evidentno je da kada se sadržaj tih utvrđenja dovede u logičnu vezu sa sadržajem utvrđenja koja proizilaze iz svjedočkog iskaza Hamida Ganjole, dolazi se do zaključka da se predmetni dopisi ne odnose na sudbinu predmeta u kojem su izdavate mjere tajnog nadzora u odnosu na sudije Višeg suda u Podgorici. Naime, ovaj Sud nije imao razloga da sumnja u objektivnost i istinitost svjedočkog iskaza Hamida Ganjole, a tim prije što su navodi njegovog svjedočkog iskaza potvrđeni svim prednje analiziranim svjedočkim iskazima, osim iskazom svjedoka Radovana Mandića, a koji iskaz predstavlja jedini iskaz koji potencira preduzete mjere tajnog nadzora u odnosu na njega-kao tadašnjeg sudiju Višeg suda u Podgorici, i u odnosu na, kako kaže, još pola Suda. No ovaj svjedok-Radovan Mandić, kako je prednje naznačeno ne iznosi tvrdnju da su se mjere tajnog nadzora odnosile na Ivicu Stankovića-privatnog tužioca, što će reći da ni svjedočki iskaz Radovana Mandića nije demantovao navode svjedočkog iskaza Hamida Ganjole da u odnosu na Ivicu Stankovića nije izdavao mjere tajnog nadzora, pa kod činjenice da je predmetna privatna tužba podnijeta upravo od strane Ivica Stankovića, za ovaj Sud je samo i isključivo bilo bitno utvrditi da li su istiniti navodi okrivljenog o izdatim mjerama tajnog nadzora u odnosu na Ivicu Stankovića, pa je sa stanovišta ove konkretne krivično-pravne stvari bilo irelevantno utvrđivati da li su takve mjere izdavate u odnosu na Radovana Mandića ili pak u odnosu na nekog drugog sudiju Višeg suda u Podgorici. Kako se iz svjedočkog iskaza svjedoka Hamida Ganjole (kojem iskazu je ovaj Sud poklonio vjeru-sa prednje naznačenih razloga), utvrđuje nespornim da mjere tajnog nadzora nijesu izdavate prema Ivici Stankoviću, a da se predmet koji se navodi u prednje analiziranim dopisima istražnog sudije-dopisima upućenim specijalnom tužiocu za organizovani kriminal, ne odnosi na Ivicu Stankovića već u odnosu na druga lica, to je u konkretnom slučaju bilo bespredmetno u ovom krivičnom postupku nastojati da se uđe u trag tog predmeta i utvrđivati koja je sudbina tog predmeta bila, a kako okrivljeni Petar Komnenić u predmetnom inkriminisanom tekstu nije naveo na kojoj konkretnoj sjednici skupštinskog odbora je Veselin Veljović pomenuo tadašnjeg predsjednika Višeg suda u Podgorici, te nije kako u tom tekstu, tako ni u odbrani na glavnom pretresu naveo izvore iz kojih je saznao da je Veselin Veljović na toj sjednici pomenuo Ivicu Stankovića, tj. nije naveo dokaze u tom pravcu-iako je to u interesu odbrane okrivljenog, to ni ovaj Sud nije našao za opravdano da pokreće postupak kod nadležnog organa za oslobađanje od dužnosti čuvanja službene tajne pojedinih lica, jer ukoliko okrivljeni u čijem interesu je da se dokaže da su njegovi navodi eventualno istiniti, nije našao za shodno da pruži Sudu dokaze u pravcu onih izvora u kojima nalaze uporište njegovi navodi iz predmetnog inkriminisanog teksta, to ni Sud, kod takvog stanja stvari, nije našao za cjelishodno da pokreće navedeni postupak, jer bi to vodilo odugovlačenju postupka, a o čemu Sud mora da vodi računa, a tim prije što su rokovi za zastarjelost kod predmetnog krivičnog djela kraći i s tim u vezi Sud mora voditi računa da ne omogući bespotrebno odugovlačenje postupka-u onim pravcima u kojima ni okrivljeni nije dao doprinos za utvrđivanje činjeničnog stanja.

Imajući u vidu sve prednje evidentno je da je okrivljeni Petar Komnenić, kao autor predmetnog teksta - objavljenog u Crnogorskom nezavisnom nedjeljniku "Monitor" br.865 od petka 18 maja 2007 godine, na strani 22, u odnosu na privatnog tužioca Ivicu Stankovića-tadašnjeg predsjednika Višeg suda u Podgorici, iznio neistine koje su mogle dovesti do teških posledica za oštećenog-privatnog tužioca, a

ovo imajući u vidu sve prednje naznačene razloge,te imajući u vidu činjenicu da je isti u to vrijeme bio predsjednik veoma značajne sudske instance i sudio u vrlo složenom krivičnom predmetu (pa se s tim u vezi nameće kao logičan zaključak da je iznošenje predmetnih neistina između ostalog moglo imati ne samo kompromitujuće utiske u javnosti u odnosu na privatnog tužioca i to kako u unutrašnjoj tako i međunarodnoj javnosti,te lošu sliku o sudbini predmeta u kojem isti sudi-koji predmet je zbog složenosti budio interesovanje i šire javnosti),a **iznošenjem predmetnih neistinitih navoda povrijeđene su između ostalog i odredbe čl.4 st.1 Zakona o medijima Crne Gore** (koje odredbe nameću obavezu da se prilikom objavljivanja informacija i mišljenja o pojavama , događajima i ličnostima,poštuje između ostalog ustav i zakon),**zatim povrijeđene odredbe Ustava Crne Gore - kojima je zajemčen čitav korpus ličnih sloboda i prava koja su u funkciji zaštite dostojanstva i nepovredivosti ličnosti i podataka o ličnosti,te povrijeđene odredbe Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda-prevashodno odredbe čl.10 st.2 navedene konvencije-koje odredbe slobodu izražavanja ograničavaju potrebom zaštite ugleda ili prava drugih ,pa se s tim u vezi i potencira da sloboda izražavanja povlači za sobom dužnosti i odgovornosti.**

Osvrćući se na odbranu okrivljenog da je novinarsko samoregulatorno tijelo ispitalo okolnosti objavljivanja inkriminisanog teksta,te nakon toga reagovanje sudije Ivica Stankovića,Hamida Ganjole,Novaka Ražnatovića i Radovana Mandića i odlučilo da je inkriminisan tekst apsolutno u skladu sa novinarskim kodeksom,Zakonom o medijima i Zakonom o javnom informisanju,ovaj Sud nalazi za potrebu da ukaže na činjenicu da prednje naznačena odluka novinarskog samoregulatornog tijela,ne može isključivati krivičnu odgovornost okrivljenog, jer bi se u suprotnom postavilo pitanje svrhe postojanja Suda i utvrđivanja krivične odgovornosti okrivljenog u sudskom postupku.

Pravno kvalifikujući utvrđeno činjenično stanje-činjenično stanje iz izreke presude,ovaj Sud je našao da se u radnjama okrivljenog Komnenić Petra stiču svi bitni elemetni bića krivičnog djela kleveta iz čl.196 st.3 u vezi st.2 i 1 Krivičnog zakonika,budući da je okrivljeni u predmetnom novinskom tekstu iznio neistinite navode za privatnog tužioca-čije ime i prezime je okrivljeni u cjelosti naveo i potencirao,pa kod činjenice da su prednje naznačene riječi-upućene na adresu privatnog tužioca nesporno mogle dovesti do teških posledica za privatnog tužioca,to je nesporno da se u radnjama okrivljenog u konkretnom slučaju stiču elementi bića prednje naznačenog krivičnog djela,a tim prije što je kleveta djelo sa posledicom apstraktne opasnosti - za njeno postojanje nije neophodno da su tuđa čast i ugled faktički i povrijeđeni,već je dovoljno da je usled iznošenja ili pronošnja neistine postojala mogućnost povrede časti i ugleda,odnosno u konkretnom slučaju moglo dovesti do teških posledica za oštećenog,pa imajući u vidu sadržaj onog što je navedeno u predmetnom novinskom tekstu-a o čemu je prednje na pregledan i autentičan način bilo riječi,gdje se između ostalog potenciraju mjere tajnog nadzora prema privatnom tužiocu Ivici Stankoviću-mjere praćenja,prisluškivanja,kontrole bankovnih računa,zatim iznosi tvrdnja da isti ometa i blokira istrage i to kao predsjednik Višeg suda u Podgorici,da je čak i Optužnica u slučaju ubistva policijskog inspektora Slavoljuba Ščekića otkrila sumnje tužilaštva u rad predsjednika Višeg suda Ivica Stankovića,zatim u predmetnom novinskom tekstu navodi da se Stanković sumnjiči da ne poštuje proceduru nasumične dodjele krivičnih predmeta,da je kao predsjednik Višeg suda,preko pisarnice,izdejstvovao da neki važni slučajevi dođu u ruke sudija Višeg suda koje je on svojom voljom odredio,potom da isti nije dugo vremena ulazio u sudnicu,a da poslije godina pauze treba da predsjedava sudskim vijećem u osjetljivom predmetu...,a koji navodi u cjelini gledano stvaraju takvu sliku o tadašnjem predsjedniku Višeg suda u Podgorici-privatnom tužiocu Ivici Stankoviću da kod svega prednje naznačenog se u najmanju ruku stiče utisak da Višim sudom predsjedava neko kome tu nije mjesto i ko zloupotrebljava svoju poziciju do te mjere , da je neophodno istog pratiti,prisluškivati,kontrolisati njegove bankovne račune i slično,pa kod takvog stanja stvari i nije potrebno dalje obrazlagati činjenicu da su takvi navodi - neistine (budući da ne postoji nijedan dokaz koji bi upućivao na zaključak da su istiniti navodi okrivljenog-upućeni na adresu privatnog tužioca,pa se i nameće kao logičan zaključak da su ti navodi neistiniti) mogle dovesti do teških posledica za oštećenog - privatnog tužioca Ivicu Stankovića.

Imajući sve prednje u vidu ovaj Sud nalazi da je okrivljeni u konkretnom slučaju postupao sa "eventualnim" umišljajem-budući da je bio svjestan da iznošenjem predmetnih navoda na štetu privatnog tužioca, može učiniti krivično djelo, pa je na to pristao, a njegov umišljaj je obuhvatao svijest da za Ivicu Stankovića iznosi nešto što je neistinito-budući da je bio svjestan da ni njegovi izvori-izvori okrivljenog, nijesu izričito naveli ime Ivica Stankovića u onim pravicima koje je okrivljeni potencirao u predmetnom novinskom tekstu, pa je samim tim bio svjestan da takvi navodi - upućeni na adresu tadašnjeg predsjednika Višeg suda u Podgorici, a koji je tada predsjedavao i sudskim vijećem u jako složenom i medijski praćenom predmetu, mogu dovesti do teških posljedica za oštećenog-privatnog tužioca-posljedica po njegovu čast, ugled, profesionalnu budućnost, sliku javnosti - unutrašnje i međunarodne o ličnosti tadašnjeg predsjednika Višeg suda u Podgorici, zatim sliku o njegovoj sposobnosti da sudi u tako složenom predmetu, a kojim navodima se u javnosti logično potencira-nameće pitanje o dostojnosti takvog lica da bude na rukovodećem mjestu u Višem sudu u Podgorici, a čime se narušava i potcjenjuje sav dugogodišnji i samopregoran rad istog na izgrađivanju svoje ličnosti, stručnosti i profesionalnosti.

Umišljaj okrivljenog je nesporno obuhvatao svijest da se predmetni navodi iznose u štampanom mediju-dakle takvi navodi čine dostupnim širokom krugu ljudi i s tim u vezi daje širok prostor za negativne posljedice za onog na čiju adresu su navodi upućeni.

Prednje predstavljeni "psihički odnos" okrivljenog prema djelu, se utvrđuje provedenim dokazima-prednje analiziranim, koji učvršćuju navedeni zaključak Suda.

Prilikom odlučivanja o krivičnoj sankciji ovaj Sud je uzeo u obzir sve okolnosti iz čl.42 Krivičnog zakonika, pa je s tim u vezi ovaj Sud okrivljenog Komnenić Petra osudio na novčanu kaznu u iznosu od 3.000,00€ - koji iznos predstavlja iznos ublažene novčane kazne - ublažene ispod zakonom naznačene najmanje mjere - propisane za konkretno krivično djelo (za koje krivično djelo je propisana novčana kazna u iznosu od najmanje osam hiljada eura), a prilikom ublažavanja kazne ovaj Sud je istu ublažio poštujući odredbe o ublažavanju kazne iz čl.45 i granicama ublažavanja iz čl.46 st.1 tač.7 Krivičnog zakonika, cijenići kao naročito olakšavajuće okolnosti na strani okrivljenog: njegove porodične prilike-oženjen, otac jednog djeteta; činjenicu da isti ranije nije osuđivan za krivična djela iz one oblasti kojoj pripada predmetno krivično djelo, te činjenicu da ovaj Sud vjeruje da je okrivljeni svojom odbranom i utiskom koji je ostavio na Sud, vrijedan zapažanja da se radi o mladoj, uspješnoj i ambicioznoj osobi koja će u budućnosti novinarskim perom ostaviti značajan profesionalni trag, pa s tim u vezi u konkretnom slučaju ne bi bilo opravdano jako visokim iznosima novčane kazne dovoditi u pitanje egzistenciju okrivljenog i njegove porodice, a tim prije što isti nije dobrog, već srednjeg imovnog stanja, te nije u konkretnom slučaju bilo opravdano visokim iznosima novčane kazne sjeći krila novinarskoj profesiji i ambiciji mladog novinara-na počecima novinarskog, a ovaj Sud vjeruje i uspješnog profesionalnog puta. Ovo tim prije što ovaj Sud nije našao da na strani okrivljenog ima otežavajućih okolnosti, budući da kao otežavajuću okolnost ovaj Sud nije cijenio raniju osuđivanost okrivljenog (presudom Osnovnog suda u Podgorici K.br.1300/04 od 15.04.2005 godine, zbog krivičnog djela iz čl.339 st.3 KZ CG-izrečena uslovna osuda - 3 mjeseca zatvora uslovno na 1 godinu), koju osuđivanost ovaj Sud nije cijenio otežavajućom okolnošću, kako zbog protoka vremena, tako i zbog činjenice da se radi o osuđivanosti za krivično djelo iz druge grupe krivičnih djela-krivičnih djela protiv bezbjednosti javnog saobraćaja.

Polazeći od odredbi čl.39 st.6 Krivičnog zakonika predmetna novčana kazna će se u slučaju neplaćanja u ostavljenom roku-3 mjeseca po pravosnažnosti presude (koji rok od 3 mjeseca predstavlja najduži zakonski rok za plaćanje novčane kazne, budući da taj rok ne može biti kraći od 15 dana niti duži od 3 mjeseca), zamijeniti kaznom zatvora, tako što će se za svakih započelih dvadeset pet eura novčane kazne odrediti jedan dan kazne zatvora.

Sud je mišljenja da će se predmetnom osudom postići svrha kažnjavanja iz čl. 32 Krivičnog zakonika, a u okviru opšte svrhe krivičnih sankcija (čl. 4 st. 2 Krivičnog zakonika) a koja se sastoji u:

- **specijalnoj** (sprečavanje učinioca-okrivljenog da čini krivična djela i uticanje na njega da ubuduće ne čini krivična djela) i
- **generalnoj prevenciji** (uticanje na druge da ne čine krivična djela).

Sud je pored novčane kazne na koju je okrivljeni Komnenić Petar osudjen, prema istom (na zahtjev privatnog tužioca-koji zahtjev je iskazan posredstvom njegovog punomoćnika) , na osnovu čl.203, zatim čl.77 u vezi čl.66,67 i 68 Krivičnog zakonika, izrekao mjeru bezbjednosti kojom je odlučeno da se o trošku okrivljenog Komnenić Petra izvrši javno objavljivanje izreke ove presude u Crnogorskom nedjeljniku "Monitor", a što će se objaviti najkasnije u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude, očekujući da će se izricanjem odnosne mjere bezbjednosti ,u okviru opšte svrhe krivičnih sankcija ostvariti i svrha mjera bezbjednosti a koja se sastoji u otklanjanju stanja ili uslova koji mogu biti od uticaja da učinilac ubuduće vrši krivična djela.

Odluka o troškovima krivičnog postupka zasnovana je na odredbama čl.199,200 i 201 Zakonika o krivičnom postupku.

Troškovi krivičnog postupka obuhvataju:

- troškove koji su nastali za Sud - koji se odnose na paušalni iznos od 50,00€ (koji paušal je odmjeren - odredjen prema trajanju, složenosti postupka i imovnom stanju okrivljenog), a koji paušalni iznos takođe ulazi u troškove krivičnog postupka-shodno odredbama čl.199 st.2 tač.9 i čl.199 st.3 Zakonika o krivičnom postupku,tj.shodno navedenoj odredbi troškovi krivičnog postupka obuhvataju i paušalni iznos;
- troškovi koji su nastali za privatnog tužioca-vodenjem predmetnog krivičnog postupka,a Sud će posebnim Rješenjem odlučiti o eventualnom preciziranom zahtjevu privatnog tužioca da mu se naknade troškovi krivičnog postupka-za slučaj da takav zahtjev bude podniet,budući da je u predmetnoj privatnoj tužbi samo naznačeno da se od Suda traži da obaveže okrivljenog na plaćanje troškova krivičnog postupka.

Sa izloženog, a shodno čl.364 Zakonika o krivičnom postupku, odlučeno je kao u izreci presude.

ZAPISNIČAR
Tamara Dragičević,s.r

SUDIJA
Zoran Šćepanović,s.r

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude može se izjaviti žalba
Višem sudu u Podgorici, a preko ovog Suda,
u roku od 8 (osam) dana od dana dostavljanja
prepisa presude.

